

Univerzita Karlova v Praze

Husitská teologická fakulta

Bakalářská práce

Motivace a vnímání prostituce z pohledu prostituujících žen

Motivation and perception of prostitution viewed by the prostitutes

Vedoucí práce:

Mgr. Jana Poláčková

Autor:

Veronika Košťálová

PRAHA 2014

Poděkování

Děkuji vedoucí mé bakalářské práce paní Mgr. Janě Poláčkové za odborné vedení, pomoc a rady, jež mi pomohly k vypracování této bakalářské práce. Dále bych ráda poděkovala své nejbližší rodině.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci na téma Motivace a vnímání prostituce z pohledu prostituujících žen vypracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu. Současně dávám svolení k tomu, aby tato diplomová práce byla umístěna v Ústřední knihovně UK a používána ke studijním účelům.

V Praze dne:

Veronika Košťálová

Podpis autora práce:.....

Anotace

Bakalářská práce pojednává o motivaci a vnímání prostituce z pohledu žen, které ji provozují. V teoretické části je prostituce definována, jsou zde popsány druhy prostituce, historie, právní a zdravotní aspekty, pomáhající neziskové organizace zabývající se touto problematikou. Cílem této práce je zjistit, jaký motiv ženy mají pro práci prostitutky, případně které motivy jsou nejčastější, a jaké další okolnosti mají vliv rozhodnutí věnovat se práci v sexbyznysu. V praktické části jsou popsány kazuistiky a rozhovory s pěti ženami přímo z terénu.

Klíčová slova: prostituce, sexbyznys, klient, profese, motivace

Annotation

The thesis deals with the motivation and perception of prostitution from the perspective of the women who are in this profession. In the theoretical part, the prostitution is defined, the types of prostitution are described, history, as well as legal and medical aspects and helping non-profit organizations dealing with this issue are defined too. The aim of this thesis is to investigate the women`s motive for working as prostitutes or the motives which are most common, and what other factors influence the decision to pursue their work in the sex industry. The practical part describes case studies and interviews with five women from the field.

Key words: prostitution, sex industry, client, profession, motivation

Obsah

Úvod.....	7
Teoretická část	
1 Prostituce a její definice.....	9
2 Druhy prostituce.....	11
3 Historie prostituce	16
3.1 Athény	16
3.2 Řím	17
3.3 Středověk	18
3.4 Novověk.....	20
3.5 Období válek, 1. a 2. světová válka	22
4 Prostituce v České republice	24
4.1 Právní úprava	26
4.2 Prostituce jako trestný čin.....	28
5 Zdravotní aspekty prostituce	30
6 Organizace pomáhající prostitutkám.....	31
Praktická část	
7 Hypotézy.....	35
8 Kazuistiky	37
9 Metodika	44
10 Výsledky rozhovorů	45
11 Závěr.....	52
Použitá literatura:	55
Přílohy	
Rozhovory	57
Alena	57
Beáta.....	61

Celestina	65
Dagmar	68
Evženie	71

Úvod

Prostituce je v dnešní době pokládána za tabu. Věc, o které se ve společnosti příliš nehovoří, a pokud, tak s despektem. Zdálo by se tedy, že doby, kdy byla přirozenou součástí každé společnosti, jsou minulostí. Nicméně realita je poněkud odlišná. Stačí napsat do internetových vyhledávačů slovo „společnice“ a mezi prvními odkazy lze najít nabídky práce pro společnici, která skoro vždy nabízí i sexuální služby. Nabídek práce v sexbyznysu je mnoho a jsou všudypřítomné.

Když jsem přemýšlela, jaké téma zvolit, chtěla jsem se primárně věnovat problematice dětí z dětských domovů, jelikož tam pracuji a mám tak možnost být této problematice „nablízku“. Při bližším poznávání dětí z „mého“ dětského domova se v rozhovoru ukázalo, že tyto děti (ve věku 17 let) mají reálnou zkušenost s nabídkou „práce na vlastní chatě za velmi lukrativních podmínek“. Dospělý jedinec si zpravidla i pod touto seriózně se tvářící nabídkou tuší něco nekalého, avšak tyto děti mají pocit, že mají velké štěstí. Nehledají pochybnosti za faktem, že jsou osloveny přímo na ulici, neznámým člověkem, který přesný popis činnosti nesděluje, potažmo že přímo na nádraží, kudy vede jejich cesta do školy, se seriózní nabídky na vysoký výdělek nedostávají, a podobně. Na tom samém nádraží jsem narazila na nabídku, která byla vylepená na letáčcích skoro na každém sloupu. Byla pro dívky a jednalo se o erotický videochat. V tu chvíli jsem si uvědomila, jak je snadné, zvláště pro děti, které ukončí pobyt v dětském domově a nevědí co se sebou, do sexbyznysu vstoupit. Nad prostitucí jsem se začala více zamýšlet také z toho důvodu, že mám okolo sebe hodně mladých lidí a z nich vím nejméně o třech, jež se věnují nebo se věnovali práci v sexbyznysu. Chtěla jsem se o prostituci dozvědět více, abych dokázala účinně pomáhat ohroženým mladým lidem, kteří opouští brány dětského domova a abych i já sama měla širší povědomí o příčinách a důvodech, které vedou k tomu, že si někdo zvolí tuto cestu za vlastní. Doufám, že má práce přispěje k hlubšímu poznání komunity lidí zabývajících se touto „profesí“.

Cílem mé práce je dozvědět se, co k tomu dívky a ženy vede, včetně jejich motivů. Zjistit, jak ony samy tuto práci vnímají a jaké mají pocity, řeší-li morální dilemata. V teoretické části nastíním definice prostituce, její druhy, historii, zdravotní a právní aspekty, popis organizací, které se prostitucí zabývají profesionálně – nabízí poradenství, právní pomoc a terénní šetření.

Obsahem empirické části je pět kazuistik a prezentace výsledků vlastního výzkumného šetření v terénu, které bylo realizované prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů s pěti

ženami, jež poskytují placené sexuální služby v různém prostředí sexbyznysu (privátní, klubová a pouliční). Získané přímé přepisy rozhovorů jsou dále analyzovány se zaměřením na věk, uváděnou motivaci a další plány respondentek.

1 Prostituce a její definice

Téměř v každé knize se dočteme, že prostituce je nejstarší řemeslo. Dle Chmelíka (2003) za posledních 2 500 let není společnost, která by se prostituce nadobro zbavila.

Podle první české encyklopedie, Riegrova naučného slovníku, který „považuje jednoznačně za prostitutku každou ženu, „jež mimo sňatek manželský maně vchází v sňatky pohlavní“ (Lenderová, 2002, s. 6)

„Prostituce je oázou svobody, kde může muž realizovat své promiskuitní tendence a uspokojovat své sexuální potřeby bez trvalých závazků. Žena za své služby dostane zapláceno a tím obchod končí. Prostituce je jev, který patří k životu společnosti už od starověku, a je jisté, že ji nelze trvale vymýtit“ (Chmelík, 2003, s. 55)

Slovo prostituce původně pochází z latinského výrazu „*prostituere a prostere* jež znamenají, vydat se všanc, prostituovat a být vystaven na prodej, veřejně se nabízet“ (Konig-Hollerwoger, 2009, s. 119). Konig-Hollerwoger (2009) tvrdí, že se do českých zemí rozšířilo z Francie ve druhé polovině 19. století. Slovo prostitutka (tedy žena nabízející své tělo za úplatu) nahradilo staré české označení – nevěstka, kurva. Původ slova prostituce je tedy znám. Definice prostituce už není tak jednoznačná, během staletí se stále měnila a zřejmě bude nadále měnit, podle toho, kdo tento pojem definuje (historik, filosof, představitel církve, lékař, kriminalista).

Sociologický slovník prostituci definuje jako „*institucionalizovanou formu poskytování sexuálních úsluh za peníze nebo jinou úhradu, eventuálně z jiných pohnutek. Prostituce je často provázena promiskuitou a plnou identifikací s rolí vedoucí k profesionalizaci.*“ (Jandourek, 2001, s. 866)

V psychologickém slovníku také můžeme najít definici prostituce, která je téměř stejná jako ta v sociologickém slovníku: „*prostituce je hetero či homosexuální styk pro finanční nebo materiální zisk*“ (Hartl, 2000, s. 458)

Další definice uvádí, že prostituce je „*propůjčování vlastního těla k sexuálním úkonům s jinou osobou za úplatu, a to jak v přímém fyzickém kontaktu, tak prostřednictvím různých nástrojů*“ (Trávníčková, 1995, s. 24).

Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích vyplývá, že „pojem „pohlavní styk“ znamená jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Nemusí jít tedy jen o soulož, ale též o dotyky na jakékoliv části těla, onanii nebo vzájemnou onanii. Pojmy „pohlavní styk“ a „soulož“ nelze tedy považovat za synonyma“ (usnesení krajského soudu v Českých Budějovicích)

Prostituce je často označována jako nejstarší řemeslo. V historii lidstva se setkáváme snad se všemi postoji k prostituci, od úplného zákazu, přes přehlížení a toleranci až k velmi shovívavému postoji s uctíváním prostitutek. Postoj k prostituci se měnil jak v čase a místě, tak i podle zařazení do společenské vrstvy. Prostituce a prostitutky se staly inspirací a tématem mnohých umělců - v malířství, sochařství, literatuře. „Hlavním hnacím motorem prostituce je zejména vysoká poptávka mužů po neosobní kopulaci. Zdrojem této vysoké poptávky jsou biologické základy lidské sexuální motivace. Sex za peníze je typickou mužskou kulturní pseudopotřebou a je projevem konzumního postoje k sexualitě, který by měl být v moderních společnostech osvětou a výchovou pokud možno oslabován“ (Mitlohner 1999, s. 55-56)

2 Druhy prostituce

Dle (Chmelíka, 2003) lze definovat a dělit prostituci podle různých kritérií. Vymezuje dvě kritéria, která považuje za nejdůležitější. „*První podle subjektu poskytování sexuálních služeb za úplatu. Zde jde o ženskou a mužskou prostituci a dětskou prostituci. Druhým kritériem je vymezení prostituce podle prostředí, ve kterém je prostituce vykonávána.*“ (Chmelík, 2003. str. 63)

Rozdělení podle pohlaví

Ženská prostituce

Nejvíce rozšířeným druhem je prostituce ženská, kterou se zabývám ve své práci.

Mužská prostituce

Bláha (2008) říká, že u mužských prostitutů není podmínkou být homosexuálně orientovaný. Lze se setkat i s heterosexuálními prostitutky, kteří mohou plnit úlohu např. společníka na společenských akcích. „*Většina pochází ze sociálně slabého prostředí, z nefunkčních rodin, z náhradní rodinné péče, někteří jsou na útěku z výchovných zařízení nebo byli po dovršení zletilosti propuštěni z ústavní péče či z vazby. Počet prostitutů roste a rapidně klesá jejich věk. Věkový průměr je 17 let, profesní kariéra končí kolem 20. roku věku, velmi výjimečně je prostituující muž starší třiceti let (nejmladšímu zadrženému prostitutovi bylo 10 let).* (Bláha, 2008. str. 30-31)

Dětská prostituce

Zvláštní, a pro společnost velmi nebezpečná, je prostituce dětská. Na rozdíl od předchozích druhů prostituce probíhá skrytě. Vzhledem k povaze mé práce se nebudu touto problematikou hlouběji zabývat.

Chmelík (2003) dělí prostituci podle prostředí, následovně:

Privátní prostituce

Jedná se o prostitutky, které vykonávají prostituci v bytech, zákazníci je kontaktují přes internetové stránky nebo mobilními telefony. Jedná se většinou o vzdělané ženy na úrovni, které poskytují i služby společnic. Doprovází své zákazníky na zahraničních cestách, společenských akcích apod. Klientela je poměrně stálá a tvoří ji solventní zákazníci.

Hotelová prostituce

Je v mnoha ohledech podobná privátní. Úroveň prostitutek odpovídá většinou úrovni hotelu. Čím luxusnější hotel, tím vyšší úroveň prostitutek. Jde většinou o poměrně vzdělané ženy, ovládající alespoň jeden světový jazyk. Klientelu zde tvoří především ubytovaní cizinci. Touto formou prostituce si přivydělávají i další zúčastnění – hotelový personál, taxikáři.

Své služby inzerují i v zahraničním tisku. K této skupině lze přiřadit i různé dívky z podniků a diskoték, které si prostituci příležitostně přivydělávají. (Bláha, 2008, s. 27)

Eskortní agentura

Tato agentura zprostředkovává ženy pro klienty, kteří jsou nejčastěji ze zahraničí. Tito klienti jsou zaneprázdnění prací, a proto jim tato služba vyhovuje, je pro ně obtížné až nemožné navázat vážný vztah. Ženy klienty doprovázejí na různé společenské akce nebo jen dělají společnost, v níž je většinou zahrnuta i sexuální služba. V České republice je eskortních agentur mnoho, avšak eskortní služby nabízí též mnohé noční erotické kluby.

Barová prostituce

Existuje ve dvou formách, buď jako klasická barová, kde prostitutky v barech vábí zákazníky, nebo v současné době častější forma, kdy se jedná o noční kluby přímo určené k prostituci. Prostitutky v těchto nočních klubech jsou často cizinky a není výjimkou, že jsou k prostituci nuceny. Tento druh je často spojen s kriminálními činy jako kuplířství, vydírání, zavlčení do ciziny či znásilnění.

Odhad minimálního obratu z prostituce v nočním erotickém podniku:

Jedna prostitutka vydělá 80 000kč za měsíc, což je ovlivněno kvalitou prostitutky, druhem úkonu, místa nočního podniku, časem stráveným s klienty a konzumací alkoholových nápojů. Za jeden rok se jedná o částku 960 000kč. V jednom podniku pracuje 5 prostitutek, což je velmi střízlivý odhad, ty celkem vydělají 4 800 000 Kč za jeden rok. V České republice je podchyceno 600 nočních erotických podniků. Celková částka příjmu z prostituce v těchto podnicích představuje 2 880 000 000 Kč.“ (Bláha, 2008, str144)

Bytová prostituce

Jde zde o poměrně širokou skupinu prostitutek, která prostituci vykonává ve vlastních nebo pronajatých bytech. Úroveň vzdělání a materiálních podmínek je mnohem nižší než u luxusních privátních prostitutek. Často se zde objevuje postava „pasáka“ (bývá to příbuzná osoba, např. manžel, otec). Tento druh prostituce je rovněž spojen s kriminalitou - krádeže, vydírání, ohrožování mravní výchovy dítěte (prostituce za přítomnosti dětí).

Pouliční a silniční prostituce

Jde o skupinu s nejnižší intelektuální a sociální úrovní a většinou i nižší úrovní vzdělanosti. Tento druh prostituce provozují mladiství hledající nejjednodušší způsob obživy. Jde zpravidla o osoby sociálně nepřizpůsobivé, na útěku z výchovných ústavů či sociálně slabých rodin, často nezákonně se zdržující na území ČR. (Bláha, 2008) uvádí, že pouliční a silniční prostituci v České republice provozují nejčastěji Romky, z jiných národností převažují Slovenky, Bulharky a Rumunky. Zejména silniční prostitutky bývají více než ostatní skupiny zdrojem i objektem rizik. Jelikož se pohybují v asociální subkultuře, podílejí se ve zvýšené míře na páchání majetkové i násilně trestné činnosti. Stávají se častěji oběťmi mravnostní a násilné kriminality, včetně obchodu se ženami. Téměř vždy bývají oběťmi kuplířů, přičemž jejich možnosti vymanit se z jejich vlivu jsou mimořádně obtížné. Závislost na drogách u pouliční prostituce je běžná.

„Počet pouličních a silničních prostituujících se osob je odhadován na 4000 až 5000, v letních měsících se jejich počet přibližně zdvojnásobí. Pouliční prostituce je policií České

republiky podchycen ve 36 okresech České republiky z celkového počtu 86 okresů.“ (Bláha, 2008, s. 29)

Cena za poskytnutí sexuálních služeb od pouličních prostitutek je kolem 100 - 2 500Kč.

Organizovaná prostituce

S prostitucí bývá spojeno páchaní trestné činnosti. Jedná se o trestnou činnost, kterou páchají samotné prostituující osoby nebo je přímo páchána přímo na nich. Nejčastěji se vyskytujícími trestnými činy je kuplířství, vydírání, sexuální zneužívání, znásilnění, omezování osobní svobody a ohrožování mravní výchovy mládeže. Není neobvyklé, že ženy jsou k prostituci svými kuplíři nuceny.

Organizovaná prostituce je obvykle tvořena více členy, kteří spolu spolupracují. Pro hladké fungování mají jednotliví členové přidělené jakési role, které Chmelík (2003) dělí následovně:

Tipař - úkolem této osoby je hledat ženy a dívky, které by se mohly stát případnými prostitutkami. Nejčastěji hledá v nočních klubech, diskotékách, ale též i na místech jako je erotický klub či u silnice, kde dívky už prostituují.

Náborář - tato osoba již vyhledané ženy kontaktuje a to většinou s podvodnou nabídkou týkající se platu či práce. Dalším jeho úkolem je naverbování dívek k provozování prostituce.

Dopravce - jeho úkolem je dívky převážet na místo, kde budou provozovat prostituci.

Pasák neboli kuplíř - je ten, co dívky či ženy nutí k provozování prostituce, a to i pod tlakem násilí a výhrůzkami. Zprostředkovává prostitutkám práci, vymezí jim místo a vybírá od nich peníze. Zároveň je hlídá a chrání před nebezpečím.

Hlídač aut - ten hlídá automobil klientovi, jemuž je zrovna poskytována sexuální služba. Tato úloha není moc častá, záleží na okolnostech.

Poskytovatelé klíčů - poskytuje svůj byt k provozování prostituce za určitý poplatek.

Dohazovač - kontaktuje případné „zákazníky“, klienty. Poté jsou odměněni od prostitutky či kuplíře nebo klienta.

Padělatelé - padělá prostitutkám doklady, aby se s nimi mohlo obchodovat v zahraničí.

3 Historie prostituce

„V mnoha původních společnostech a zemí byla volná láska považována za posvátnou a přirozenou tak jako jídlo a pití. Dívka, která holdovala volné lásce, nebyla v opovržení, nýbrž byla pokládána za zasvěcenou bohům. Neomezené ukájení pohlavního pudu bylo často výsadou nejvyšších vrstev (královské dcery u Drávidů ve východní Indii, vznešené dívky na Marshallových ostrovech či ženy s královskou krví ze Zlatého pobřeží).“ (Chmelík, 2003, s. 56)

3.1 Athény

„Nevěstky máme pro zábavu,“ praví Démostenes ve své řeči proti Neaeré, „konkubíny pro denní potřebu, manželky, aby nám plodily legitimní děti a bděly nad domácím pořádkem.“ Toto cenné místo u řeckého řečníka nás seznamuje s celým systémem řeckých mravů, které dovoľovaly užívat souložnice a nevěstky i na prahu manželské svatyně. Souložnice, kterých nalézáme u řeckých spisovatelů jen poskrnu, byly koupené otrokyně nebo najaté služky, které v čase nouze ukájely vrtochy svých pánů, bez lásky a bez rozkoše, byla to prostá služba, ačkoli povahy jemnější než ostatní služby. (Dufor, 2003, s. 137)

Již ve starém Řecku můžeme najít stopy prostituce a zajímavé je, že prostituující žena měla různé výhody oproti ženě, která se prostitucí neživila a vedla řádný život. Manželky Řeků a jejich hospodyně žily mimo společenský život a čas trávily v domácím prostředí. Ulice a trhy obývali jen muži a ženy lehkých mravů. Bassermann (1993) poznamenává, že první nevěstinec v Řecku nechal postavit Solón, který se domníval se, že to bude nejlepší lék proti homosexualitě. *“Solón zakoupil pro athénský stát vhodný dům a požádal obchodníky s otroky, aby mu nabídli vhodné ženy a dívky“.* (Bassermann, 1993, s. 13). Bassermann (1993) uvádí, že ceny v těchto nevěstincích byly stanoveny podle klientely tak, aby si toto potěšení mohly dovolit i nejnižší vrstvy. Postupem času se nevěstince v Řecku začaly rozšiřovat a prostitutek přibývalo, a tím i rozdíl mezi nimi. Utvořily se tři základní skupiny tzv. Venušinych služebnic: dikteriady, což byly ty, které pracovaly v nevěstincích a pobývaly jen tam. Další skupinou byly hráčky na flétnu a tanečnice auletridy. Nejprestižnější skupinou byly hétér. Dle Bassermann (1993) dikteriady byly do jisté míry otrokyněmi prostituce, auletridy pomocnicemi a hétér byly jejich královnami. Solón pro rozlišení těchto žen nakázal zvláštní oblečení, aby se lépe rozpoznaly. Oblečení bylo charakteristické barvou a mělo přitahovat klientelu. Svou barvu a jisté označení měly i „bordely“

: „nepoužívalo se dnešní moderní, často dvojsmyslné označení, nebylo zapotřebí červených luceren ani nápadných domovních čísel. Obraz či poloreliéf priapického symbolu nad vchodem nedovoľoval nikomu tvrdit, že nevěděl, do jakého domu vstoupil.“ (Bassermann, 1993, s. 16).

Bassermann (1993) popisuje, že Hetéry byly po společenské i finanční stránce respektovanější, neboť Hetéra nebyla jen prostá prostitutka pro ukojení touhy či společnice doprovázející Athéňana ve společnosti. Často zůstávala dlouhou dobu věrná jednomu muži. „Svémi činy se pochopitelně velice lišila od provdané ženy, byla ale také úplně jiná než děvky, tanečnice a muzikantky.“ (Bassermann, 1993, s. 22)

Podle Bassermann (1993) se Hetéry se mohly volně procházet za bílého dne po městě, podílet se na běhu města. Jedna z nejznámějších hetér se jmenovala Aspasia. Byla obklopena mladými družkami, učila je a byla jimi uctívána už jen při vyslovení jejího jména. To už nebyla pouhá škola nevěstek, kterou provozovala známá Nikaréta, toto učení bylo už na vyšší úrovni, a proto se pro tuto školu vžil název „hetérská akademie“. Aspasia měla i velký vliv na učence té doby – např. Platón a Sokrates. „Proto si ani její osobu, ani její funkci nedokážeme z Periklových Athén domyslet: Sokrates vyhledával její společnost, Platón se jí kořil ve svých spisech. A to nemůžeme říci o žádné jiné vyznavačce nejstaršího řemesla, to je také důvod, proč stojí Aspasia na vrcholu pyramidy.“ (Bassermann, 1993, s. 24)

Další výjimečná hetéra, o které se zmiňuje Bassermann (1993) byla Tháis. Dostala se do vyšší vrstvy a snažila se ovlivnit muže s vysokým postavením a tím i osudy města a státu. Byla mladá a krásná, pohybovala se v kruhu Alexandra Velikého, když vedl vítězné tažení do Indie. Alexandr Veliký „dopřával si se svými přáteli ještě jedno velké symposion, přišly nevěstky, aby se se svými přítelkyněmi účastnily pitky. Nejznámějších z nich byla Tháis, pozdější milenka krále Ptolemaia. Vhodně volenými výrazy lichotila Alexandrovi a laškovala s ním.“ (Bassermann, 1993, s. 24)

3.2 Řím

V Římě měly prostitutky důležité postavení, jejich přítomnost byla žádaná u důležitých státních jednání. Dále nesměly chybět při zvláštních událostech, kterými byly například slavnosti.

Římské prostitutky provozovaly prostituci i na venkově. „Etruskové, jejichž území si museli Římané nejdříve vybojovat, povolovali bordely jenom mimo městské hradby – prý s ohledem na mládež, aby je nemohla příliš často navštěvovat.“ (Bassermann, 1993, s. 35)

Bassermann (1993) píše, že již v 5. století před naším letopočtem byla zavedena cenzura dohlížející na mravy, což představovalo pro prostitutky některá omezení. Nesměly např. zanechávat závěti, svědčit jako svědkyně u soudu a uzavírat svazek manželský. V Římě byla populárnější mužská prostituce než ta ženská. Nechávali si dovážet otroky pro účel prostituce a jejich cena byla nemalá, jelikož mužští prostitutí byli považováni za „luxusní zboží“.

„Stát zasáhl a za každého otroka v nebezpečném věku zapsal do seznamu majetku jeho vlastníka desetinásobek kupní ceny. Toto kuriózní východisko nám připomíná, že otrok sám byl pouhou věcí, a cokoli mu kdo provedl, nebylo trestné. Chlapec k povesezení se zkrátka stal luxusní, pořádně drahou záležitostí, to bylo vše“ (Bassermann, 1993, s. 39)

Dále Bassermann (1993) uvádí, že se manželství v Římě považovalo za nutnost nařízenou státem, aby se muži měli pohodlně, aby bylo o ně postaráno a měli legitimní potomky. Manželství pro ně nebyla věc lásky, spíše bylo bráno jako povinnost a nutné zlo. Nevěra u římských manželek se trestala přísně. Když byla nevěrná žena z vyšší společenské vrstvy, trestem bylo ponechání této ženy lůze. Když byla přistižena přímo při činu, tak ani manželovo slovo nepomohlo a manželka skončila ve vězeňském domě na předměstí, kde byla zneužívána všemi muži, kterým se zachtělo. Tvořily se tam fronty, a tak byl zřízen pořadník, aby se „dostalo na každého“. Málokdy to žena přežila, a pokud ano, musela opustit město. Podle jedné teorie se z mnohých cizoložnic staly po tomto šokujícím zážitku děvky.

3.3 Středověk

Křesťanství kladlo na počestný život velký důraz, vyžadovalo pohlavní zdrženlivost a odříkání. Asketové měli za to, že ženy jsou prokleté a nazývaly je „nádobami hříchu“. I přesto, že křesťanství nesouhlasilo s prostitucí, nezbývalo nic, než se s ní vyrovnat. Když se nepovedlo prostituci zabránit, tak se z ní snažili aspoň profitovat. Papežská komora brala peníze za pronájemy

nevěstinců. Nad prostitucí tak bděla stálá kontrola církve. URL: <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076> [cit. 2014-2-2].

„Měšťané, řemeslníci, ale i duchovní toužili po styku s prostitutkami. Museli vymýšlet nouzová řešení, jako byl vznik ženského domu. V ženském domě, který byl zřizován při statku, byly shromažďovány nevolnické ženy a dívky, aby tu pod dozorem pracovaly. Bylo to něco na způsob harému. Zde si mohl každý muž za malý obnos vybrat dívku, kterou chtěl.“ <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076> [cit. 2014-2-2].

Bassermann (1993) píše, že když středověk dosáhl svého vrcholu, postavily se nevěstince i pro vojáky, cestující a měšťany z vyšších společenských vrstev. Prostitutky zde měly výhody, neboť město na ně dohlíželo a staralo se o jejich bezpečí. Nikdo jim nesměl ubližovat či je okrádat. Církev dohlížela i na to, aby se veselé domy otvíraly jen s jejím povolením. Prostituce ve středověku měla svá pravidla, platily se daně a byla chráněna před konkurencí. „Veselé domy“ byly spravovány městem, ale část výnosu se musela odevzdat církvi. Větší města potřebovala takových domů několik. Ve Vídni byly až do šestnáctého století tři: dva z nich u takzvané Wiedenské brány (v prostoru dnešního Naschmarktu), třetí oproti všem zvyklostem v centru města, v Hlubokém příkopu.

Muži, kteří byli ženatí, do veselého domu většinou nemohli. V některých městech byly zakázány židům, a to z náboženských ale i rasových důvodů. <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076> [cit. 2014-2-2].

Jak uvádí Bassermann (1993), tak ženy byly označeny znamením na rameni, musely nosit krátký plášť, červenou čapku nebo závoj. Tím pádem tyto ženy „lehkých mravů“ každý poznal. Jak již bylo uvedeno výše, lehké ženy poskytovaly služby mužům, vojákům i duchovním. Duchovní nemohli uzavřít manželství, a tak vyhledávali společnost prostitutek a konkubín. „*Ve středověkém vojsku byla potřeba žen a poptávka po nich ještě vyšší než mezi duchovenstvem. Tyto ženy nebo dívky byly vždy pod přísným dozorem jednoho muže, který je měl hlídat a vést k*

práci. Musely vařit, zametat, prát, starat se o nemocné, nosit jídlo a pití, čistit latríny apod. Bylo pro ně výstižné pojmenování – vojandy.“ <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2].

Ve Francii v 11. století se prostituci dařilo a nepovažovala se za veliký hřích. Nejčastěji ji vyhledávali studenti. Velikým odpůrcem byl Ludvík IX. Církev a víra pro něj znamenala mnoho, a proto se snažil bojovat proti prostituci. Založil domy, které měly prostitutkám sloužit jako nový start, když chtěly s prostitucí přestat. Nabízelo se jim živobytí, ochrana i renta. Jenže tento pokus se moc nezdařil, jelikož této příležitosti využilo jen málo žen. Ludvík se proto rozhodl k radikálnějšímu řešení - pohrozil, že pokud žena neskončí s prostitucí, bude potrestána zabavením majetku a vyhnanstvím. <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2].

„O sto let později vymysleli radní opatření, kterého se využívá dodnes. Pokusili se vytlačit prostituci do určitých čtvrtí nebo ulic. Dále požadovali zřetelné a jednoznačné vnější označení prostitutek na veřejnosti. Pak vznikla tzv. ulička lásky, kde nevěstkám velela abatyše. Jednou v týdně prohlédl všechny obyvatelky uličky lékař, pokud byla některá nemocná, musela odejít“. <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2].

3.4 Novověk

„Na počátku 15. století se konal církevní koncil v Kostnici. Tam se ve velmi vysokém počtu shromažďovaly prostitutky, protože tam nacházely svou nejvěrnější klientelu – duchovní, vojáky, učence a hodnostáře všeho druhu. Došlo také k mravnímu úpadku papežství. Do Říma přesídlovalo hodně lidí a mezi nimi i kurtizány.“ <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2].

Bassermann (1993) uvádí, že aby se kurtizány prosadily, musely být odvážnější a vlastně i drzé - na rozdíl od počestných žen, které by si takové chování nedovolily. Byly na tom podobě jako řecké hetéry „*jedinými skutečně emancipovanými ženami*“, zpravidla byly vzdělané, uměly číst a psát, psaly poezii, zpívaly. Jejich klienty byli bankéři, knížata a kardinálové. Byli oblíbené i u malířů, kteří je rádi zobrazovali na svých obrazech. „*Sám krásný mladík z Urbina, plachý malíř bohorodiček Raffael, prý hned dvakrát zvěčnil zářivou smyslnost jakési Impérie:*

na hlavním obrazu svých Disput, nazvaném Parnas, a na Převtělení, namalovaném rovněž ve Vatikánu.“ (Bassermann, 1993, s. 112)

I v tomto období byly prostitutky označeny, aby se rozpoznaly od počestných žen. Měly jakýsi odznak na rameni a města se je snažila vytlačit na okraje měst. Byla jim poskytnuta i lékařská péče, aby se předcházelo šíření nemocí, zejména epidemie syfilis. Syfilis znemožňoval radost ze společných chvil strávených s kurtizánami, a tak tato nemoc byla účinnější než jakékoliv jiné zákazy. V 17. a 18. století skrz luxus a velkolepost zařízení, kde se provozovala prostituce, to mělo zase prostituci obnovit a nalákat zákazníky a získat jejich důvěru. Prostitutky byly speciálně proškolené. Kurtizány pro nalákání a sjednání schůzek nasedly do kočárů a vyjížděly do měst. <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076> [cit. 2014-2-2].

„Za Jiřího III. existoval první dvorní nevěstinec. Tyto dámy chodily v odvážných toaletách, zúčastňovaly se plesů lásky apod. Téměř všechny se do tohoto postavení vypracovaly z ulice.“ <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076> [cit. 2014-2-2].

V 18. století byla prostituce považována za nejpopulárnější druh zábavy. *„Na provozu veřejných domů se v té či oné formě podílela celá desetina londýnského obyvatelstva.“* Za to v Benátkách vláda nechala všechny prostitutky vyhostit z města, ale to netrvalo dlouho a pak si je pozvala znovu zpět a ještě jim vynahradila vzniklé škody či jim poskytla nové byty. Zjistili, že jsou pro ně v politice nedílnou součástí a to především jako informátorky. <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076> [cit. 2014-2-2].

Lenderová (2002) se zmiňuje o císařovně Marii Terezii, která byla velmi věřící katoličkou, prostituci a nemravnost v době Habsburské monarchie vůbec netolerovala. Stejného názoru byl i její syn Josef II. Prostituci pokládal za odpornou neřest a odsuzoval ji. *„Ve výnosu Constitutio Criminalis Theresiana (CCTH) z 31. 12. 1768 se označuje prostituce v člancích 74, 77, 80 až 82 dokonce jako mravnostní zločin s trestně právními důsledky. Hned v článku 81 se hovoří o sprostém smilstvu a dalších nemravných souložích. Pokud společně bydlely a sdílely lože osoby různého pohlaví, byly jim ukládány přiměřené peněžní pokuty, časově omezené vězení či jiné tresty. Pokud vedla svobodná žena nemravný život a byla každému po vůli, neboli*

s každým se vyspala, byl jí uložen tělesný trest a vyhoštění ze země.“ (Lenderová, 2002, s. 119-120)

Dalšími tresty bylo například ostříhání vlasů, nucené práce a někdy i trest smrti. Když žena chtěla provozovat prostituci, musela být hodně vynalézavá, aby nebyla odhalena. „Nejznámější byly vídeňské pokojské, které se maskovaly uniformami pokojských a pracovaly v počestných domech, kam mravnostní policie nemohla.“ Kvůli těmto opatřením na začátku 19. století bylo evidováno ve Vídni pouze 1 500 prostitutek. <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2].

V Rusku se prostituci věnovaly nejčastěji cikánky a Estonky, aby se nemusely dřít na panských polích - toto řemeslo vnímaly jako lepší variantu práce. V 18. století v Paříži prostitute zažívala rozkvět a byla nejvyhledávanějším městem lásky, nazývali ji hříšným Babylonem. Prostitutky se shromažďovaly v Palais Royal. Ženy lehkých mravů se zde procházely po zahradách a čekaly na pozvání na večer. V roce 1836 tomu byl konec a kurtizány byly vypuzeny. Pro pořádek se vedla o prostitutkách dokumentace, kterou měl na starosti „hlavní inspektor“. Jeho povinností kromě jiného bylo, aby každý měsíc vyřadil 300-400 dívek a to do nemocnic nebo za město. Lidé, kteří poskytovali ubytování či prostor na práci prostitutek, dostali pokutu. <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2].

V 19. století už tomu bylo jinak, jak uvádí Bassermann (1993), jelikož vznikla bohatá vrstva, která dávala přednost luxusnějším podnikům s větším výběrem žen. Cena byla daná a dívky se procházely po podniku nahé. V Paříži roku 1840 bylo napočítáno 200 těchto podniků.

3.5 Období válek, 1. a 2. světová válka

V této době nevěstince začaly zanikat. Současná společnost preferovala skrytou prostituci a přála hodinovým hotelům. „Na druhou stranu začal vznikat jiný typ nevěstinců, a to tzv. pojízdný polní puff. Objevoval se hlavně v posádkových městech.“ (Bassermann, 1993, s. 257). Dle Bassermanna (1993) byl tento typ prostitute oblíbený hlavně u vojáků i důstojníků. Toto potěšení neslo riziko pohlavních chorob a vyzrazení vojenského tajemství. Pojízdné polní „puff

„ neboli „polní bordel“ vypadal jako maringotka. By označeny modrými lucernami (pro důstojníky) nebo červenými (pro vojáky).

Bassermann (1993) popisuje jak, byly povoleny vojákům návštěvy nevěstinců a to přesto, že se nejčastěji jednalo o ženy z okupovaných území. Prostitutky v době válek nebyly jen pro uspokojení touhy vojáků, ale často jejich úlohou bylo vyzvídat. Nejznámějšími informátorkami byly Mata Hari, Gaby Deslysová, miss Cavellová.

Před válečným, a i během válečného období, se rozvíjela nová myšlenka - abolicionismus (od slova abolire – odstranit). Tímto hnutím se především zabývaly ženy, provdané za muže lékaře, právníky nebo duchovní. Abolicionismus představoval zákaz prostituce a trestní postih za její provozování. Zákaz prostituce se nepodařil, ale alespoň zákon o zákazu nevěstinců se prosadit podařil. Tento zákaz nevěstinců měl za následek rozšíření prostituce pouliční. „*V Paříži se abolicionistická kampaň nejprve setkala s mizivou odezvou a poté s hlasitým výsměchem. Místo toho se ještě více prosazovaly návštěvy míst volné lásky a lepších nevěstinců. Třináctého dubna 1946 bylo uzákoněno uzavření veřejných domů. Jejich vybavení bylo vyprodáváno na bleších trzích a v aukcích*“ <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2]. Těmito opatřeními, kdy prostituce byla vytlačena do ulic, se zvýšilo riziko pohlavních nemocí, jako byla syfilida.

V nacistickém Německu, se vláda prostituce zbavila krutým způsobem. Prostitutky a jejich pasáky poslali do koncentračních táborů. „*Po válce si sex a prostituce vytvořily novou říši v bytech a apartmánech za pomoci telefonních linek. Tato říše je větší, nebezpečnější, hůře dostupná než kterákoliv dřívější.*“ <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2].

4 Prostituce v České republice

Podle Bassermanna (1993) se v České republice prostituce během středověku rozvíjela zejména ve městech. Na vesnicích šlo o takřka neznámý jev. Ženy toto povolání volily většinou kvůli snadnému výdělku s vidinou lepšího života. Ovšem některé dívky a ženy byly do tohoto povolání nuceny, aby splatily dluhy svých otců a manželů. „*Existovala zde institucionalizovaná prostituce, která byla světskou mocí kontrolovaná a spravovaná. Vedle ní ovšem existovaly také nelegální nevěstince vedené kuplířkami.*“ <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2]. V centru Prahy bylo prostitutkami oblíbené místo v Krakovské ulici a na Koňském trhu. Bydlely v blízkosti městského kata, protože ten byl městskou radou určen jako jejich dozorčí. Ovšem prostitutky se vyskytovaly i mimo hlavní centra.

Dále Bassermann (1993) uvádí, že během husitských válek byly všechny prostitutky vypuzeny z Prahy a nevěstince zdemolovány. Dokonce byl zřízen speciální úřad pro trestání smilstva, cizoložnictví a jiných nemravností. Prostituce zažila svůj rozkvět za doby Zikmunda Lucemburského, ale Arcibiskup Jan Rokycan nakázal viditelné označení prostitutek a žádal o znovu zřízení mravního úřadu.

Bassermann (1993) poznamenává, že novým velkým podnětem pro pražskou prostituci bylo přestěhování císařského dvora z Vídně do Prahy. V 16. století sebou prostituce přinesla nebezpečí nákazy syfilis, ale ani to prostituci nezarazilo. Prostituce překonala i třicetiletou válku a morové epidemie v 17. a 18. století. V těchto letech se prostituci nijak nezabraňovalo. „*Nejvíce se jí dařilo v pohraničních městech (Liberec), v severočeském hornickém revíru (Most) či ve městech svázaných s rozvojem těžkého průmyslu (Kladno)*“ <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2].). Policie snášela veselé domy za podmínky, že prostitutky byly evidovány a chodily na pravidelné lékařské kontroly. Ženy se k tomuto povolání rozhodly zpravidla z ekonomických důvodů, většina z nich pocházela z chudých zemědělských oblastí.

Bassermann (1993) specifikuje, že v 19. století nevěstky představovaly sexuální partnerky především pro neusazené, sociálně nezajištěné muže, kteří sňatek odkládali z materiálních důvodů a kteří s ohledem na nestálost zaměstnání, špatné bytové podmínky (podnájemníci, nocležníci) nebo pro neslučitelnost soužití s nesezdanou partnerkou se společenskými normami, zůstávali dlouhodobě svobodní.

„V období, kdy razantní zásahy komunistického režimu, zásadním způsobem měnily strukturu společnosti, v období libujícím si v gigantických stavbách socialismu, měla šanci přežít prakticky jen ta nejprimitivnější forma neorganizované prostituce“ <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2]. Veřejnosti bylo tvrzeno, že s prostitucí v socialistické společnosti je konec. V posledních letech této vlády, bylo všem jasné, že tvrzení o vymýcení prostituce, je nepravdivé. Práce prostitutek se odehrávala v hotelech, zprostředkovávaná zpravidla taxikáři. (<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>)

„Porevoluční uvolnění hranic i pokles prestiže a výkonnosti policie umožnil pak explozivní rozvoj prostituce v Praze i ostatních městech. Nabídka byla a je orientována především na cizince, resp. Majitele valut“ (Bassermann, 1993, s. 326). Praha a velká či lázeňská města nabídla nemalé možnosti prostituce. „Od vysokoškolsky vzdělaných a kultivovaných „hostesek! Velkých hotelů přes pracovnice masážních a erotických salónů až po klasické pouliční „štětky“ nejhoršího druhu“ (Bassermann, 1993, s. 326).

Bassermann (1993) tvrdí, že od počátku 20. století se prostituce vyskytovala především na ulici. Veřejné domy již nebyly hlavním těžištěm prostituce a ztratili svoji popularitu. Problémem v pouliční prostituci bylo kontrolování a evidence prostitutek.

Dále Bassermann (1993) uvádí, že hlavních dopravních trasách se daří organizované prostituci, kterou nejvíce využívají řidiči kamiónů. V mnoha případech jde o dívky sotva zletilé, nad nimiž drží „ochrannou ruku“ jejich pasáci. „Policie a místní úřady zasahují jen sporadicky a hlavně nepřímou, protože chybí legislativní báze pro boj s tímto jevem“ (Bassermann, 1993, s. 326).

Prostituce dnes

V dnešní době je prostituce všude kolem nás a všem je v podstatě přístupná. Od inzerátu po nespočet nabídek různých agentur na internetových stránkách, po letáčky vylepené na ulicích. V posledních letech práci v sexbyznysu začaly vyhledávat studentky vysokých škol. Jelikož jsou vzdělané, je o ně veliký zájem, a to ne jen u nás v České republice, ale i v zahraničí. Nabízí se jim práce „luxusní společnosti“ neboli dokonalé společnosti. Tyto společnosti musí umět mluvit cizími jazyky, vypadat dokonale a reprezentovat. Nicméně pouliční prostituce u silnic na okraji republiky je pořád populární. Dle statistického úřadu se „denní počet prostituujících osob odhaduje na 6 300. Průměrný denní výdělek prostitutky je odhadován na

2500 Kč, počet odpracovaných dní u prostitutek je odhadován na 365, množství finančních prostředků, které jsou vydělávány prostitutí, se pohybuje kolem 5 749 000 Kč (čerpáno ze zprávy Českého statistického úřadu, 2002). Dále opět nabyly ztracené popularity noční kluby. Dále zařízení hotelového charakteru, které navštěvují především cizinci, doma ve svých soukromých bytech nebo v bytech, jež jsou pronajaty na provozování prostituce. *“Určitá část prostituce je zprostředkovávána „na zakázku“, je předem objednávána dobře fungujícími „dealery prostituce“, kteří z ní velmi lukrativně těží. Část prostitutek navazuje známosti s potenciálními zákazníky autostopem. Zejména tato prostituce je pak doprovázena následnými krádežemi nebo loupežemi na obětech“* <<http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>> [cit. 2014-2-2]. Dnes se prostituce dá snadno zprostředkovat i přes internet.

Určitá část naší společnosti si myslí, že by se prostituce měla legalizovat. Otázka zda prostituci legalizovat je stále nezodpovězená a řeší se.

Prostituce je nelegální v těchto zemí Evropské Unie: Irsku, Švédsku, Polsku, Litvě.

Dále země, kde není nelegální (není kriminalizována, pokud k tomu není prostituující donucen): Itálie, Lucembursko, Portugalsko, Finsko, Francie, Belgie, Lotyšsko, Španělsko a Bulharsko.

„Nezávisle“ je možné prostituci (bez narušení veřejného pořádku) provozovat ve Velké Británii.

Za profesi je prostituce považována v Nizozemí, Rakousku, Spolkové republice Německo, Dánsku.

Země, kde není zákonem prostituce nijak upravena: Estonsko, Česká republika.

URL:<<http://www.evropa2045.cz/hra/napoveda.php?kategorie=2&tema=83>>[cit. 2014-04-13]

4.1 Právní úprava

Dle nynější legislativy prostituce není zakázána ani povolena. Šídllová a kol. (2013) poukazuje na to, že neexistuje celonárodně právní směrnice, která by definovala pojem

prostituce a její provozování. Živnostenská činnost se u této práce vylučuje. Osoby poskytující sexuální služby za peníze, nelze za takové chování trestně postihnout, ale v případě, že by se tyto služby provozovaly na veřejnosti a vyvolávaly tím veřejné pohoršení, tak postižitelné jsou. „*Trestně postižitelné jsou jevy, které s prostitucí souvisejí, jako je kuplířství, obchodování s lidmi, omezování osobní svobody, daňové úniky apod.*“ (OPK MVČR, 1999, ZHMP, 2013), (Šídlová a kol. 2013)

„*Ideologicky vychází současný právní postoj k sexbyznysu z aboličního principu - prostituce není právně upravena a jsou trestány její doprovodné jevy. Vzhledem k tomu, že považuje prostituci za nepřijatelnou aktivitu, jež je ve své podstatě vykořisťující a ponižující, není pro tento přístup přijatelné, aby se prostituce a další formy sexuální aktivity, staly regulérní prací (Prostitutes Education Network).*“ (Šídlová a kol. 2013, s. 51)

(aboliční: zrušení zákona)

Ohledně právních úprav prostituce, nadále platí pasáž zákona „č. 241/1922 Sb. O potírání pohlavních nemocí, ve znění zákona č. 158/1949 Sb. a zákona č. 88/1950 Sb., a to kromě jiného „*zákaz zřizování a udržování nevěstinců*“ (MVČR 2005, ZHMP, 2013).“ (Šídlová a kol. 2013, s. 51) Přesto, že je tedy zakázáno provozování nevěstinců, v provozu jich je nemalé množství, odhadem kolem 850. „*Majitelé těchto zařízení by mohli být stíháni pro trestný čin kuplířství podle § 189 trestního zákoníku č. 4/2009 Sb.*“ (Šídlová a kol. 2013, s. 51)

Ovšem skutečnost je jiná. Šídlová a kol. (2013) poukazuje na to, že majitelé těchto podniků znají všelijaké „figly“, jak se trestnímu postihu vyhnout a přitom moci nabídnout ve svém podniku sexuální služby. Pokoje svým pracovním pronajímají. Pracovnice najímají jako barmanky, tanečnice, masérky. Většinou mají svoji živnost, a to na ubytovací činnost atd. Když pronajmou pokoj, není už jejich věcí, co se za dveřmi děje, prioritní je, že jim bude zaplacen nájem. Dalším populárním trikem, jak se vyhnout postihu z kuplířství je, že se místnosti označí jako soukromé. „*Majitel podniku obvykle vlastní živnostenské oprávnění např. na pohostinskou činnost nebo provoz klubu s hudební produkcí (např. kabaret), pro niž má vyhrazeny prostory, a ostatní prostory označí za soukromé. Ztíží tím policii možnost kontroly soukromých prostor. Soukromé prostory majitel půjčuje svým „známým“ (sexuálním pracovním), které si do těchto prostor vodí své „známé“ (tedy zákazníky). O poskytování placených sexuálních služeb majitelé samozřejmě „nevědí“.*“ (Šídlová a kol. 2013)

V jiných podnicích se majitelé chrání tím, že pracovnícím nechají vyhotovit smlouvu, ve které garantují, že nebudou poskytovat sex ani jiné sexuální služby za peníze. Dále nechávají na dveře pokojů cedule se zákazem o provozování sexuálních služeb za peníze.

Šídllová a kol. (2013) píše, že sexuální pracovnice někdy nemají ani tušení, zda je prostituce právně uchopena, jestli mohou být trestně stíhány nebo dostat pokutu. Často narážejí na výhrůžky, že když se sociální úřady dozvědí, čím se živí a odeberou jim děti. Za práci dostávají zapláceno většinou hotově po skončení pracovní doby. „Obvykle dostávají 40-60 % z ceny poskytnuté služby, či si pronajímají pokoj za určitou částku (např. 4000Kč na 24 hodin) a vydělané peníze od zákazníků si ponechávají pro sebe“ (Šídllová a kol. 2013, s. 52). Když se pracovnícím stane, že jim podnik nezplatí, nemají právní možnost domáhat se zaplacení.

„Záměrem zákona, který by řešil otázku prostituce, je regulativní a koresponduje i s doporučením Mezinárodní organizace práce (International Labour Organisation), která ve své tiskové zprávě ze srpna 1998 doporučuje všem státům přijmout následující opatření“ (Chmelík, 2003):

- Potírat dětskou prostituci
- Odstranit zneužívání osob provozujících prostituci (pro osoby, které se dobrovolně rozhodly provozovat prostituci, zabezpečit takové pracovní a sociální podmínky jako pro pracující v jiných oblastech a zároveň pomoci obětem násilí a obchodování se ženami)
- Zprůhlednit oblast sexuálního průmyslu
- Upřednostňovat zdravotní hledisko při provozování prostituce
- Dekriminalizovat provozování prostituce a vést o jejich provozovatelích interní záznamy. (Chmelík, 2003, s. 68)

4.2 Prostituce jako trestný čin

Je známo, že prostituce je v naší společnosti pokládána za trestný čin. Kdo je, ale větším zločincem, ten kdo své tělo „prodává“ nebo ten co ho „kupuje“?

Existují organizované zločiny, které jsou spjaty například s drogami a obchodem se zbraněmi. Sem lze zařadit i organizování prostituce, obchod se ženami. Obchod se ženami je častým trestným činem vázajícím se na prostituci. Nemalá poptávka po laciném sexu stále roste,

a tak obchodníci se ženami potřebují neustálý příjem zaměstnankyň do sexbyznysu. Pachateli této kriminální činnosti jsou většinou „skupiny složené převážně z občanů bývalé Jugoslávie, Německa, Itálie, Polska a Ruska. Jejich spolupracovníky mohou být i Češi. Pozvolna přibývají případy, kdy čeští kuplíři hledají a nalézají pro české dívky „odbytiště v zahraničí“ (Cejp a kol. 2004). Cejp a kol. (2004) tvrdí, že nečastějšími zeměmi kam jsou dívky odváženy jsou: Německo, Rakousko, Itálie, Francie. Klienti mívají extra požadavky, co se týče vzhledu, věku a rasy. Obchodníci pro podvodné získání dívek a žen nejčastěji využívají inzeráty a agentury. Ty nabízejí zajímavou a dobře placenou práci. Někdy jim agentury zaplatí výdaje za dopravu a zálohu. Agentury vystaví dívkám smlouvy, podle kterých se jedná o práci servírky, zpěvačky, modelky, au-pair, tanečnice, hostesky nebo společnice. Dále využívají k získání dívek fiktivní seznamovací inzeráty „nabízející sňatek se seriózními muži z Německa, Francie, Kanady a USA. Diskrétnost zaručena. Dopis a foto pak poslouží jako možný typ k únosu, či agentura „zprostředkuje“ cestu do zahraničí“. (Cejp a kol. 2004)

Podle Cejpa a kol. (2004) jsou ženy a dívky získávány mnoha způsoby:

- jsou násilně uneseny neznámými pachateli a prodány do zahraničí (bez předešlého kontaktu)
- jejich „pasáci“ je prodají
- již už provozují prostituci na území České republiky a jsou prodány a vyvezeny do zahraničí
- dívky jsou již kontaktovány a souhlasí s vycestováním za účelem provozování prostituce v zahraničí

„Trestná činnost vázaná na prostituci vykazuje v drtivé většině případů některé formální znaky organizované trestné činnosti, aniž by došlo k naplnění všech znaků, aby mohlo být uzavřeno, že se jedná o organizovanou skupinu“ (Bláha, 2008, s. 39). Dle Bláhy mezi další typický rys trestné činnosti můžeme zařadit i „využívání naivity a touhy po dobrodružství a snadném výdělku u poškozených osob a organizování samotného průběhu nezákonné činnosti (například při klasickém způsobu kuplířství patří mezi hlavní úkoly kuplíře vyjednávat ceny a inkasovat peníze).“ (Bláha, 2008, s. 39)

5 Zdravotní aspekty prostituce

Prostituce je spjata i se zdravotními aspekty. Protože nástrojem sexbyznysu je vlastní tělo, nese tato práce s sebou riziko nákazy různými nemocemi, a to zejména nemocemi pohlavními. Dle Bláhy (2008) neexistuje žádné nařízení, které by nutilo prostitutky chodit na vyšetření, netrpí-li pohlavně přenosnou nemocí. Je zřejmé, že infekční sexuálně přenosné nemoci postihují více prostituující osoby, než je tomu u majority. Zvýší-li se počet těchto onemocnění u běžné populace, musíme očekávat i zvýšení počtu onemocnění u osob poskytující sexuální služby. *„Na rozšíření počtu sexuálně přenosných nemocí mají vliv také faktory geografické, neboť je zřejmé jejich šíření ze zemí bývalého SSSR na naše území spolu s přílivem těchto občanů.“* (Bláha, 2008, s. 144-155)

Lékaři zdůrazňují hlavně prevenci, kontroly a léčení těchto nemocí u cizinců. *„Tato onemocnění a úmrtí spojené s pohlavní nemocí, všechny označené zdroje nákazy pohlavní nemoci, osoby v sexuálním kontaktu s těmito osobami a osoby vystavené riziku přenosu pohlavní nemoci podléhají „Hlášení pohlavní nemoci“.* (Bláha, 2008, s. 144-145)

Bláha (2008) poznamenává, že jde zejména o pohlavní nemoci jako je syfilis, kapavka, měkký vřed a lymfogranuloma venerum (specifický kmen *Chlamydia trachomatis*, prvně vznikne puchýř na pohlavních orgánech, po jehož zhojení se zdá být vše v pořádku, ale posléze se zduří mizní uzliny a tím dochází ke komplikacím). Podle legislativy je povinností zde uvedené nemoci ohlásit. *„V současnosti existuje povinnost zdravotnického zařízení o depistáži, dispenzarizaci a odeslání pacienta k příslušnému dermatovenerologovi.“* (Bláha, 2008, s. 144-145). Při nedodržení tohoto postupu je udělena pokuta obecním úřadem, a to do výše 100 000 Kč. Pokud se situace opakuje, může pokuta dosáhnout až 200 000 Kč. Řízení o uložení pokuty zahajuje orgán hygienické služby. Hygienická služba, resp. epidemiologie jako jediná ve zdravotnictví, která je vybavena podle současné legislativy možnostmi represivních opatření.

I přes tato právní nařízení o hlášení pohlavních nemocí se ke skutečnému počtu nakažených osob lze jen těžko přiblížit.

Nejčastějšími pohlavními onemocněními dle Bláhy (2008) v sexbyznysu jsou: kandidóza, kapavka, HIV, chlamydie, genitální bradavice, syfilis, hepatitida (žloutenka), trichomoniáza, herpes-opar.

6 Organizace pomáhající prostitutkám

Prostituce je sociálně patologický jev. Jev, který společnost pokládá za nepatřičný. Stát se snaží s tímto problémem bojovat, a tak se sociální politika snaží prostituci alespoň kontrolovat a regulovat. Důležitá je sociální práce s prostituujícími osobami, kterou nabízí různé neziskové organizace. Rozhodla jsem se popsat tři: La Strada Česká Republika, Magdala, Rozkoš bez rizika.

La Strada Česká Republika, o. p. s.

Dle Šídlové a kol. (2013) obecně prospěšná společnost La Strada Česká republika, o. p. s., (dále jen La Strada) je nevládní nezisková organizace, která působí v oblasti řešení problematiky obchodu s lidmi. La Strada je jedinou specializovanou organizací, jež se v rámci ČR výhradně věnuje poskytování pomoci obchodovaným a vykořisťovaným osobám. Byla založena v roce 1995 a působí i v mnoha evropských zemích.

Šídlová a kol. (2013) uvádí, že cílem organizace je přispívat k odstranění obchodování s lidmi a vykořisťování, poskytovat podporu a ochranu vykořisťovaným a obchodovaným lidem, či lidem, kteří jsou obchodem s lidmi ohroženi. O dosažení tohoto cíle, usiluje prací ve třech oblastech, jejichž vzájemné propojení umožňuje zohledňovat potřeby a problémy cílové skupiny ve všech činnostech. La Strada poskytuje cílové skupině sociální služby, věnuje se prevenci, která je zaměřena na poučení v oblasti obchodování s lidmi. Organizuje přednášky a besedy na základních a středních školách například o rizicích nabídek práce v zahraničí. Dále se věnuje vzdělávání, právními a lobbistickými aktivitami usiluje o systémové či legislativní změny s cílem předcházet obchodování s lidmi a vykořisťování a chránit práva a zájmy cílové skupiny. Pořádá i prevenční školení pro pracovníky pracujícími s rizikovými klientky (zaměstnanci státních úřadů, azylových domů, Policie ČR, neziskové organizace).

Dále Šídlová a kol. (2013) píše, že La Strada nabízí pomoc dívkám a ženám, které jsou oběťmi obchodování. Je jim poskytnuta právní a bezplatná psychologická pomoc, pomoc při sehnání bydlení a lékařského vyšetření.

„La Strada poskytuje dle zákona o sociálních službách čtyři registrované sociální služby: krizová pomoc, azylové domy, odborné sociální poradenství, telefonní krizová pomoc, prevence.“ (Šídlová a kol. 2013, s. 106)

Magdala

Snaží se poskytnout podporu a pomoc ženám živícími se prostitucí, když se chtějí vrátit k běžnému životu. Podporuje ženy a jejich děti, aby mohly žít smysluplným a důstojným životem.

Jedná se o arcidiecézní charitativní projekt, jehož název je dán příběhem Máří Magdaleny. Střediska tohoto projektu jsou po celé republice např. v Praze, Plzni, Hradci Králové, Brně, Znojmě, Olomouci atd. „Svou strukturou kopíruje Charita ČR církevní hierarchii. Jejím základem je tak 348 farních městských a oblastních Charit- právě ty obvykle provozují jednotlivé služby a zařízení“ (www.charita.cz). Hlavním cílem projektu Magdala je snižování zdravotních a bezpečnostních rizik, plynoucích ze způsobu života žen a dívek živících se poskytováním sexuálních služeb za peníze. Součástí projektu je poskytování přímé terénní práce v rámci prevence pohlavně přenosných nemocí (syfilis, žloutenka typu B, C). Dále poskytuje těhotenské testy, menstruační houbičky, kondomy, „rychltesty“ na HIV, apod.). Dále je pak poskytována pomoc sociální a právní. Projekt Magdala nabízí i non-stop linku, na kterou se mohou dívky nebo ženy v případě potřeby obrátit. V rámci sociálního poradenství při odchodu z prostředí prostituce, je klientkám poskytována pomoc při jednání na úřadech, při hledání ubytování- kontakty na azylové domy, při hledání zaměstnání, případně pomoc při výchově dětí. URL:<<http://praha.charita.cz/sluzby/magdala/>> [2014-03-10]

V projektu Magdala sociální pracovnice klientkám vždy vykají. Projekt Magdala neuznává názor: „že prostituce je legitimní prostředek obživy jako součást běžného života – prostituce není práce.“ (PLHOVÁ, 2012)

Rozkoš bez rizika

R+R (zkratka pro tuto organizaci) se zabývá hlavně prevencí HIV/Aids a dalších pohlavně přenosných chorob. Kromě pražské a brněnské pobočky má 10 dalších týmů, které pracují v terénu po celé ČR.

R+R je nestátní zdravotnickou organizací, která v Česku působí už od roku 1992. Cílem její práce je stabilizace a snížení výskytu HIV a pohlavně přenosných infekcí a zlepšení postavení sexuálních pracovníků ve společnosti, na jejich pracovištích i v jejich osobních vztazích. Sexuálními pracovníky R+R nabízí zdravotní, sociální a terapeutické služby. Pravidelně nabízí testování na pohlavně přenosné choroby také veřejnosti. Kromě toho s klientkami hrají divadlo, provozují Job klub pro ženy a organizují volnočasové aktivity pro děti a jejich matky. Organizace provozuje poradenská a zdravotnická centra v Praze, Brně a Českých Budějovicích. Terénní programy R+R, jejichž pracovníci vyjíždějí za ženami z prostředí sexbyznysu přímo na ulici, do klubů nebo do privátů, fungují ve dvanácti krajích České republiky. URL:<<http://www.rozkosbezrizika.cz/o-nas>>[2014-03-10]

Poskytování zdravotní péče:

Při své terénní práci navštěvují místa, kde se prostitutky vyskytují. Vybízí je k bezplatným lékařským vyšetřením u speciálního lékaře (gynekolog). Dále k běžnému vyšetření - odběr krve na zjištění nemocí jako je HIV, syfilis, kapavka, hepatitida a jiné). Většina pouličních prostitutek, zvláště prostituujících se u hranic, poskytuje mnohdy sexuální služby bez ochrany (za příplatek), pro ty jsou již uvedená vyšetření zdarma. V roce 1998 se zprovoznila vyšetřovací jednotka. Ta jezdí do oblastí, kde je počet sexuálních pracovníků nejvyšší. URL:<<http://www.rozkosbezrizika.cz/o-nas>>[2014-03-10]

Pro organizaci je nejdůležitější metodou sociální práce „streetwork“ (terénní sociální práce). Dvakrát do týdne takzvaní streetworkeri navštěvují v pozdních hodinách místa, kde se vyskytuje prostituce. Kontaktují zde známé klientky, které s organizací už spolupracují a oslovují nové. Vybízí je k anonymnímu testování na pohlavně přenosné choroby. Informují

je o organizaci, které služby nabízí. Některé klientky jsou závislé na drogách a alkoholu, v tomto případě je organizace informuje o dalších organizacích, se kterými spolupracuje a které jim mohou pomoci (například K-centrum, Drop-in, Sananin). Organizace pořádá semináře, konference i kulturní akce (divadelní soubor Rozkoš), které jsou přístupné i veřejnosti.

URL:<<http://www.rozkosbezrizika.cz/o-nas>>[2014-03-10]

Praktická část

7 Hypotézy

Cílem této práce je zjistit především to, jaké motivy ženy mají pro práci prostitutky, případně které jsou nejčastější, a na jakých dalších okolnostech a vlivech závisí rozhodnutí pro práci v sexbyznysu.

Hypotéza 1: Dívky a ženy, které se prostitují, se prostituovat chtějí a vstoupily do sexbyznysu dobrovolně.

Hypotéza 2: Prostitující se dívky a ženy práci prostitutky vnímají negativně a mění jim názor (pohled) na muže.

Hypotéza 3: Úroveň vzdělanosti prostitujících dívek a žen koresponduje s úrovní podniku.

Hypotéza 4: Dívky a ženy se prostitují, protože jsou ve finanční tísní, ne pro své vlastní uspokojení sexuálních potřeb.

K této hypotéze jsem se rozhodla, protože často uváděným motivem, proč se ženy a dívky vydají cestou sexbyznysu, je ekonomický zisk. Dle Šídlové a kol. (2013) je nejčastějším důvodem peněžní podpora rodiny a blízkých, splacení dluhů, případně získání prostředků na drogy. Častá ale bývá skutečnost, že ženy a dívky touží po luxusu a hezkých věcech, uspokojení po materiální stránce, aby zapadly do jisté společenské vrstvy. Prostitutka se zpravidla nemusí bát, že by neměla práci, jelikož klienta si vždy najde.

Organizace z Dortmundu Mitternachtsmission popisuje scénář začátků následovně:

„Mnoho žen pracuje nejprve jen příležitostně a s nadějí, že po vydělání určitého množství peněz a splacení závazků mohou s prostitucí okamžitě přestat. Pak počáteční zábrany opadnou a zpočátku si vydělají slušné peníze, které vyvolají jistou euforii (tabu byla překonána a zisk stoupl), jež je podporována například alkoholem, prášky, euforickými nákupy oblečení, šperků, kosmetiky atd.“ (Šídlová a kol. 2013)

Šídlová a kol. vysvětlují, že tento pocit nemůže trvat věčně a po nějaké době zmizí a to už se ženy ocitnou v bludném kruhu prostituce. Ženy většinou žijí dvojím životem, s tím co dělají (pro dnešní společnost nepřijatelné) se jen zřídka svěří svým přátelům a rodině. Tento faktor je velmi skličující a pro ženy těžký.

8 Kazuistiky

Alena

Aleně je 30 let. Pochází ze Slovenska, kde má celou rodinu. Její dětství bylo klidné a pěkné. Rodiče se jí a její mladší sestře věnovali. Jezdili často na výlety. Rodiče jsou věřící a vyznávají katolickou víru. Alena věřící není. Finančně rodina nestrádala. Dědeček byl alkoholik. Má vystudovanou střední školu, obor návrhářství a design.

V jednadvaceti se rozhodla odjet za lepší práci do Prahy. Její kamarád ji slíbil práci barmanky. Když nastoupila první den do práce, zjistila, že se o práci barmanky nejedná. Jednalo se o práci prostitutky. Její kamarád ji „prodal“. Prodal i svoji šestnáctiletou sestru a to za čtvrt miliónu korun. Dostala byt hned nad podnikem, nájem jí strhávali z výplaty. Utéct se Alena bála. Když jí umřela babička, odvezli ji na pohřeb a zase si ji přivezli zpátky. Myslela si, že by to nemělo ani cenu nahlásit na policii, protože jistý kamarád tam měl známosti. V podniku na ni byli „hodní“, na pokoj s klienty šla, až když se na to cítila. Později se dozvěděla, že její kamarád prodal i svoji přítelkyni. V tomto podniku byla tři roky, pak odešla do jiného. V sexbyznysu je 9 let.

Alena experimentovala skoro se všemi drogami. Nyní kromě alkoholu žádné neužívá. Alenin bývalý přítel začal brát drogy a krást. Udělal si několik půjček na Alenino jméno. Z těchto půjček ji vznikl dluh čtyři miliony. Nyní ji zbývá splatit čtvrt milionu.

V současné době má nového přítele, ale nevěří mu. Nevěří nikomu, jen sobě. Její přítel ví, jakou práci dělá, ale řekla mu, že už na pokoje s klienty nechodí.

S rodinou se vídá zhruba čtyřikrát do roka. O jejím zaměstnání nevědí pouze blízcí přátelé.

Alena se snažila ze sexbyznysu odejít a najít si jinou práci. Nikde ji nevzali, a tak se vrátila zpět k sexbyznysu. Alena zažila traumatický zážitek, když jela k jednomu klientovi, který ji fyzicky napadnul, podařilo se jí utéct. Přesto se práci v sexbyznysu věnuje dál. Alena chodí na pravidelné testy HIV. Spolupracuje s organizací Rozkoš bez rizika.

Aleně bývá někdy hodně smutno, ale myslí si, že ji to špatné, co zažívá, posílí a pak zvládne všechno, co ji v životě potká. Až splatí všechny dluhy a našetří si peníze do budoucna, chce práci v sexbyznysu ukončit.

Beáta

Beátě je 27 let. Narodila se v Praze a bydlí zde dodnes. Její rodiče bydlí též v Praze. Beátino dětství bylo harmonické. Rodiče se někdy pohádali, ale nikdy nenastal vážný rozkol. Beáta má o dva roky mladší dceru. Matka pracovala jako prodavačka a nyní pracuje v pojišťovně. Otec pracuje jako elektrikář. Její babička se živila jako „kuplířka“, Beáta ji v jejím zaměstnání jako malá navštěvovala. Finančně rodina nestrádala. Beáta má vystudovanou střední školu, obor aranžérka.

Svůj první pohlavní styk měla Beáta ve 14 letech se svým přítelem. Byla to jejími slovy „velká láska“ a tento její první partner je teď jejím manželem. Má s ním dvě dcery, čtyřletou a šestiletou. Beáta chtěla, aby se její rodina měla lépe, ale jelikož se nikdy svým vystudovaným oborem neživila, rozhodla se pro práci v sexbyznysu. Když Beáta sháněla práci barmanky, byla jí nabídnuta práce v sexbyznysu. Předtím pracovala vždy jako barmanka. V sexbyznysu se pohybuje rok a čtvrt. Její manžel o pravé podstatě její práce neví. Beáta mu řekla, že pracuje v nočním klubu, ale jako barmanka. Nikdo z jejího okolí neví, čím se Beáta doopravdy živí. Beáta má obavy, že by mohl klub navštívit někdo z jejich známých, jelikož se noční klub nachází v Praze, kde bydlí a má spoustu přátel.

Práce v sexbyznysu byla pro Beátu velká změna. Musí popíjet alkohol, vdechovat kouř z cigaret. Práce je pro ni fyzicky i psychicky náročná. Změnil se jí pohled na muže a sex. Z mužů se jí, řečeno jejími vlastními slovy, „dělá zle“. Klientelu má Beáta různou, ale většinou jde o starší muže kolem 50 let a víc. Pro lepší snášení práce v sexbyznysu se Beáta rozhodla požívat marihuanové koláčky, které si sama peče. Jiné drogy Beáta nepožívá ani nikdy nepožívala.

Beátě dělá problém žít sexuálním životem s manželem. Za jednu směnu v práci má čtyři až šest klientů, a proto jí dělá problém mít sex s manželem. Sex se jí zošklivil a fyzicky je to pro ni náročné. Tyto pocity se snaží potlačit a oddělovat pracovní život od osobního.

Beátě tato práce přináší finanční uspokojení. Může svým dětem dopřát kroužky a zážitky. Beáta by chtěla s prací někdy skončit, ale neví kdy.

Celestina

Celestině je 23 let. Pochází z Prahy. Její dětství bylo bouřlivé. Matka i otec byli závislí na alkoholu. Má mladší sestru. Když byla Celestina v pubertě (zhruba 16-18 let), začala zanedbávat školní docházku, kvůli které měla dvojku z chování. Škola ji v té době nezajímala, ráda byla venku s přáteli. Experimentovala s drogami. Rodiče v té době pili a doma se hodně hádali. Mladší sestra rodinnou situaci špatně snášela a odstěhovala se k příteli. Celestina má vystudovaný učební obor číšnice.

Když bylo Celestině šestnáct let, měla první pohlavní styk se svým přítelem. Sex se jí líbil a má ho ráda. O práci v sexbyznysu přemýšlela od osmnácti let. Práce ji lákala. Líbilo se jí to prostředí, tanec u tyče. Práce v sexbyznysu ji přitahovala. V devatenácti se rozhodla a nastoupila do nočního klubu jako prostitutka (tudíž se této práci věnuje čtyři roky). Svého prvního klienta si nepamatuje, protože požila, dle vlastního vyjádření, moc alkoholu a byla zmatená.

Ve dvaadvaceti letech Celestina otěhotněla se svým přítelem. Podstoupila potrat, neboť se bála o svoji postavu a nelíbilo se jí, jaký vztah s přítelem měla. Nyní toho lituje.

Celestina nemá žádné dluhy. Stále bydlí u rodičů. Chce si vydělat na automobil. Tato práce jí vždy přitahovala, při práci se dokáže i bavit, je to pro ni adrenalin. Nechtěla nastoupit do běžné práce, kde by strávila příliš mnoho času za neadekvátní finanční odměnu. Tato práce jí vyhovuje. Vydělá si údajně přes dvacet tisíc za měsíc. Počet klientů si nevybavuje, zajímá ji především výdělek.

Situace doma se uklidnila. Matka přestala pít alkohol. Otec ještě trochu pije. Rodina ani přátelé neví čím se Celestina živí.

Celestina by chtěla v sexbyznysu pracovat ještě tři, čtyři roky. Věčně se takto žít nechce. Kdyby si našla vhodného partnera, chtěla by založit rodinu a práci v sexbyznysu ukončit.

Dagmar

Dagmar je 22 let. Pochází z Prachovic. Dětství nebylo jednoduché. Otec byl alkoholik a bil matku. Dagmar má mladšího bratra. O školní prospěch rodiče neprojevovali zájem. Dagmar měla problém se zvládnutím nároků školy. Učivo nezvládala, musela opakovat první ročník, pak přešla do zvláštní školy.

V jejích osmnácti letech se rodiče rozvedli a otec se znovu oženil. Matka si našla nového přítele. V té době se Dagmar rozhodla pro práci v sexbyznysu a odstěhovala se. Poprvé nastoupila do klubu v Kutné hoře. Když měla svého prvního klienta, hodně se styděla a bála, aby něco nepokazila a klient si nešel na ni stěžovat. Dagmar vystřídala více pracovních míst a to i v Německu. Pracovala vždy v nočním klubu. Rozchod rodičů ji hodně zasáhl. Otec ji zklamal a dodnes se s rozchodem rodičů nevyrovnala. Otce skoro nevidá. S matkou udržuje pravidelný kontakt.

Dagmar se tak rozhodla kvůli dluhům. Má dluh za telefon a splácí půjčky. Chce si dopřávat hezké věci. Práci v sexbyznysu nepovažuje za dobrou. Dělá ji z donucení, kvůli finanční tísní.

Bývalý přítel Dagmar bil. Po čase od něj odešla, protože se bála o svůj život. Nyní má partnera, který o její práci ví. Chtěl by, aby si Dagmar poplatila dluhy a pak práci prostitutky opustila. Její přítel má dvě dcery, které už rok neviděl. Jeho bývalá přítelkyně ho opustila, protože ji uhodil. S Dagmar se seznámili po internetu a jsou spolu spokojení. Rodina o její práci neví. Dagmar si uvědomuje, že na hezké věci by si mohla vydělat i běžnou prací, jenže by to pro ni znamenalo větší pracovní vytížení a tato cesta se jí jeví snazší. Za jednu „směnu“ má Dagmar pět až šest klientů a vydělá si údajně zpravidla pět až sedm tisíc korun.

Dagmar spolupracuje s organizací Rozkoš bez rizika. Chodí na pravidelné testování pohlavně přenosných nemocí.

Dagmar chce s prací skončit, jen co splatí všechny dluhy.

Evženie

Evženii je 25 let. Pochází z východních Čech. Vyrůstala spolu s nevlastním mladším bratrem. Rodiče se rozvedli, když byla ještě malá. Otce nevidá a nezná ho. Matka se ji do jisté doby snažila ve všem podporovat. S matkou si vždy rozuměla, než si našla nového partnera, bývalého spolužáka ze základní školy. Matka nevydělávala moc peněz, a když Evženie nastoupila na střední školu („Trivis“ škola, přípravné studium na zařazení u policie, armády), začala si přivydělávat prostitucí. Po škole odjela na dva roky do zahraničí. Když se vrátila, měla vyklizený pokoj a věci v taškách. Zhruba osmnáct měsíců přespávala v obývacím pokoji na kanapi. Už se tam necítila jako doma. Matka začala chodit na zábavy a Evženie měla pocit, že ona se stará o matku. Evženii vždy bavil sport a jezdeckví. Odstěhovala se do Prahy a pořídila si koně.

Evženie je provdaná za občana Turecké republiky. Byl to její přítel, který žil v České republice. Když se vrátil do Turecka, zavolal ji a požádal o pomoc. Po příjezdu ji zbil a pod pohrůzkami násilí donutil k sňatku. Rok u něj žila, pak se jí podařilo utéct. Po čase se ji snažil vyhledat, bezvýsledně, jelikož byla v zahraničí. Ukradl jí certifikáty o původu a vlastnictví koní a další doklady, na základě čehož jí vznikl čtvrt milionu dluh, který splácí dodnes.

Evženie pracuje v nočních klubech, jezdí také do zahraničí (Německo, Holandsko, Francie, Španělsko, Belgie). Zkoušela i pouliční prostituci, hodinové hotely, priváty. V Praze pracuje v klubu Show park. Podnětem pro práci v sexbyznysu byly peníze. O práci se dozvěděla přes inzerát.

Její rodina ani přátelé nevědí čím se živí. S rodinou se už nevidá, pouze jednou za čas se kontaktují prostřednictvím sms zpráv.

Práce prostitutky jí změnila pohled na život a hlavně na muže. Mužům nevěří. Za jednu směnu se snaží, aby se výdělek pohyboval okolo deseti tisíc. Za směnu má zhruba 4 až 6 klientů, někdy i 15 až 20. Snaží se práci brát jako každou jinou a když ji skončí pracovní doba, na vše zapomenout. Zatím neví, kdy s prací skončí. Nejprve chce splatit veškeré pohledávky, našetřit si peníze a pak začít „normální“ život. Ještě tak rok až dva plánuje pracovat jako prostitutka. Až se bude cítit zabezpečená, chtěla by mít dítě.

Podniky

Podniky se nacházely na okraji nebo v centru Prahy. Pro lepší představu každý z nich popíši.

Podnik č. 1 a č. 2 (Alena, Beáta)

Tyto podniky si byly dosti podobné, majitel byl tentýž. Oba se nacházely v centru Prahy. Bylo zde 6 -7 pokojů. Každý pokoj byl tematicky sjednocený, např. námořnický, retro pokoj apod. Byl zde bar a VIP místnost. Barmanky mě po skončení rozhovorů provedly a ukázaly pokoje. Podniky byly luxusně zařízené. Sedačky potažené kůží, čisto, drahé technické vybavení.

Cena za 60 min 2 500 Kč.

Podnik č. 3 (Celestina)

Podnik č. 3 se nacházel na okraji Prahy. Byl vkusně zařízený. Sedačky byly kožené a vše k sobě ladilo. Byl tu jeden bar a také VIP místnost. V podniku se nacházely čtyři pokoje. Průběh byl stejný - opět jsem rozhovor vedla ve VIP místnosti. Pokoje byly zařízeny elegantně, vše barevně a stylově sladěno, čisté. Pokoje se odlišovaly jen barvami, jinak vybavením byly všechny stejné.

Cena za 60 min: 2 200 Kč

Podnik č. 4 (Dagmar)

Tento podnik měl nejnižší úroveň ze všech. Neměl VIP místnost, prostory byly dosti stísněné, použitý materiál interiéru vyzníval lacině. Působil na mě špinavě. Byl též v Praze. Měl připomínat domácí prostředí. Byly tu tři pokoje, malý bar. Rozhovor jsem dělala v jednom z pokojů, který byl právě volný.

Cena za 60 min: 1 300 Kč

Podnik č. 5 (Evženie)

Tento podnik se od ostatních mnou navštívených podniků lišil. Vstupné zde činilo 250 Kč a malé pokojíčky byly natěsnané jeden vedle druhého, tak zvané showroom. Byl tu strip bar, herna a kavárna, ale ty se nacházely na opačné straně, než byly pokoje. Klienti se zde procházejí po chodbách a dívky stojí za prosklenými dveřmi, které má každý pokojíček a klienti

si vybírají ženu podle svého individuálního vkusu. Ženy a dívky zde mají pronajaté pokoje a ceny za jejich služby si určují samy. Podnik byl zařízený velmi luxusně. Bar i sociální zařízení bylo čisté. Vše sladěné a moderní. Pokoj, ve kterém jsem dělala rozhovor, byl totožný s ostatními, měl prosklené dveře, jednolůžkovou postel, stoleček a skříňku na osobní věci a úzké dveře, které vedly do mini koupelny se sprchovým koutem a WC. Toto prostředí na mě působilo jako supermarket se „zbožím“ za výlohou.

Cena, kterou si Evženie účtovala za 60 min, se pohybovala okolo 1 500 až 2 000 Kč.

9 Metodika

Výzkumné šetření jsem realizovala přímo v terénu, výzkumný vzorek tvořilo pět žen. Rozhovory jsem uskutečnila v období listopad 2013 až leden 2014. Probíhaly individuálně a anonymně. Všechny respondentky mají v této práci smyšlené jméno.

Původním záměrem bylo jít do výše zmíněné organizace Rozkoš bez rizika a tam se pokusit udělat rozhovory s respondentkami a vyslechnout si jejich příběh. Nakonec jsem se rozhodla jinak. Chtěla jsem více proniknout do prostředí, ve kterém pracují, vidět to na vlastní oči. Přes různé známosti, barmanky, recepčního, se mi povedlo aspoň částečně do tohoto prostředí vstoupit.

Průběh byl vždy podobný. Přišla jsem ve večerních hodinách, barmanka mi zavolala respondentku, která byla ochotná si se mnou popovídat. Měli jsme pro sebe VIP místnost či pokoj, aby nás nikdo nerušil. Nepsaným pravidlem bylo, že dívkám musím koupit drink, ze kterého mají provizi. Bylo to i jako poděkování za jejich čas v pracovní době a ochotu poskytnout mi rozhovor. Po rozhovoru mě barmanka provedla po podniku a ukázala pokoje, které byly volné. Respondentkám jsem kladla vždy stejné otázky. Držela jsem se stejných témat, jako věk, původ, rodiče, dětství, vzdělání, první pohlavní styk, vztahy, proč tato práce, kde se o ní dozvěděly, případné finanční těžkosti, drogy, první klient, jak dlouho se věnují této práci, jak dlouho se ještě chtějí věnovat této práci, kolik klientů za směnu, jak to vnímají - je jim smutno či ne, mají - li děti.

Rozhovory jsem si nahrála na diktafon se souhlasem respondentek. Použitá metoda byla polostrukturovaný rozhovor. Celé výpovědi jsem převedla do písemné formy a jsou součástí této práce jako příloha. Ženy jsem vybírala podle typu podniku, v kterém pracují, abych pokryla různé typy – od těch nejlacinějších (podniky č 3, 4) po luxusnější (podniky č. 1, 2, 5). Rozhovor mi poskytlo pět žen žijících se sexbyznysem v klubech. Jak už bylo zmíněno v teoretické části, lze prostituci dělit podle místa jejího provozování a to privátní, hotelovou, bytovou, klubovou a pouliční (Matoušek et al., 2005). Místa, kde je prostituce provozována, jsou zvláštní právě tím, že nabídka, cena, atraktivnost, věk a úroveň vzdělanosti žen se liší. Mé terénní šetření se zabývá prostitucí, která je provozovaná v klubech.

Je možné, že ekonomická krize se dotkla i těchto podniků, a tak úroveň klubové prostituce klesá. V mém šetření jsem se rozhodla nejen zjistit motivaci a vnímání prostituujících žen, ale i ověřit hypotézu, zda vzdělanost, koresponduje s úrovní podniku.

10 Výsledky rozhovorů

Výsledky rozhovorů jsem uspořádala do jednotlivých témat a k nim přiřadila přímé odpovědi respondentek.

Rozhodnutí pro práci v sexbyznysu dobrovolně

Čtyři respondentky z pěti uvádějí, že pro práci prostitutky se rozhodly samy a vstoupily do sexbyznysu dobrovolně. : „*Bylo to moje rozhodnutí, chci dopřát holkám hezké věci, kroužky. Je to prostě skvělý, moci jet v létě na dovču k moři.*“ (Beáta) „*Zatím budu u našich, Chci si vydělat peníze, koupit si auto, Chci si vydělat na bávo (automobil značky BMW). Jsem ráda v takovýhle společnosti, mě to fascinuje, chtěla jsem to dělat.*“ (Celestina), „*Mě to donutilo, ty dluhy.*“ (Dagmar).

Pátá respondentka do sexbyznysu vstoupila nedobrovolně. Její přítel ji podle vlastních slov „prodal“: „*Měla jsem kamaráda a on říkal, že má pro mě práci v Praze. Jednalo se o práci barmanky. Když jsem přijela do Prahy, do toho baru, tak jsme ještě s jeho mladší sestrou, šestnáct ji bylo, podepsaly smlouvu. Pak nám šéf dal pytel oblečení, ať si něco vyběrem a já jako, tohle je ňák odvážný, v tom nemůžu obsluhovat zákazníky a on, ale ty tu budeš dělat kurvu. Takže tak, prodal nás. Později jsem se dozvěděla, že tu svou sestru prodal za čtvrt miliónu, protože byla panna a později i svojí přítelkyni, co učila na základní škole.*“

Rodinné zázemí a dětství

Jedním z faktorů, které ovlivňuje rozhodování a chování je rodinné zázemí. Všechny respondentky hodnotily své dětství a rodinné zázemí pozitivně, ačkoliv z našeho pohledu by se mohlo jevit jako komplikované. Otázkou je, jak velký vliv může mít dětství a rodinné zázemí na rozhodnutí pro práci v sexbyznysu: „*No, já jsem šla hledat práci barmanky a pak jsem skončila tady a možná to bylo z velmi malinké části ovlivněno tím, že má babička byla vlastně, no to, kuplířka. Prostě dohazovala holky a kšefty, a takže to bylo dosti divný, doma se o tom vědělo a jako malá jsem ji při práci pozorovala, takže vlastně kdyby ještě žila, byla by na mě možná i pyšná.*“ (Beáta). Nebo vlivem rozvodu rodičů, kdy v očích dcery zklame mužský vzor: „*No to je pravda, ňák v tý době, když se táta odstěhoval k tý Maruně, hnusný, tak jsem šla dělat tuhle práci, no, kurvu.*“ (Dagmar), „*Rodiče jsou rozvedení a otec odešel de facto, když jsem byla ještě mladá nebo téměř když jsem se narodila, dá se říct, že ho vlastně neznám.*“ (Evženie)

První pohlavní styk

Dalším tématem byl první pohlavní styk respondentek, kdy a s kým proběhl. Tři z mých respondentek uvedly, kdy měly svoji první zkušenost „*První vážný vztah jsem měla v osmnácti letech. Právě s ním jsem přišla o panenství. Byl to pěkný vztah*“ (Alena), „...*Moje poprvé bylo s mým dosavadním manželem. Jsem šest let vdaná, Mám s ním dvě dcery. Když jsem měla poprvé sex, bylo mi čtrnáct let. Byla to velká láska, která nám vydržela do teď*“ (Beáta), „*V šestnácti jsem měla první sex a přítele, bylo to fajn. Sex mě baví, nemám s ním problém*“ (Celestina).

Jak se k této práci dostat

K práci v sexbyznysu se lze dostat mnoha způsoby. Ať už přes inzerát v novinách, internetové stránky a inzeráty nebo přes známosti či jen tak na ulici. Tři z mých respondentek si práci našly samy. Zašly přímo do night klubu a byly hned přijaty. Jedna z respondentek si našla tuhle práci přes inzerát: „*já jsem byla vždycky taková, že jsem šla vždycky do všeho po nose, takže jsem viděla inzerát a zavolala jsem tam*“ (Evženie).

Předluženost

Další velikou roly zde hrají dluhy, respektive finanční tíseň. Tři respondentky z pěti uvedly, že musejí splácet dluhy a že od toho se bude odvíjet doba, po kterou budou pracovat v sexbyznysu: „*No nic, pak sem se s ním rozešla a frajer si na mě napůjčoval bůhví co všechno. No, zkrátka se vším všudy, prostě z toho vznikl čtyři miliony dluh. Ted už zbývá splatit jen čtvrt milionu.*“ (Alena), „...*Mám nějaké dluhy za telefon a nějaké ty půjčky víš, ale já jsem férový člověk, než aby mojí mámě vzali něco exekutoři, tak radši já půjdu šlapat, víš.*“ (Dagmar), „...*Takže jsem to musela všechno zařídit a vše vyjednat a to mě vyšlo na půl milionu a kde na to má člověk brát, že jo.*“ (Evženie).

Dopřívání si materiálního uspokojení

Dále nedostatek finančních prostředků na rodinné výdaje či uspokojení touhy po hezkých věcech: „*Chci si vydělat peníze, koupit si auto, Chci si vydělat na bávo (automobil značky BMW),*“ (Celestina), „...*chci dopřát holkám hezké věci, kroužky. Je to prostě skvělý, moci jet v létě na dovču k moři. Zkoušela jsem pracovat předtím jinak, ale za ty peníze, co jsem vydělala, bych si nemohla tohle dopřát.*“ (Beáta), „...*Dejme tomu tuhle kabelku, je pěkná, vid? Mohla bych na ni mít, normálně neměla bych na ni. Stojí dvojku a já jí měla za noc vydělanou,*

ale připomíná mi to, vždycky mi to bude připomínat, že jsem piču musela nastavit, když to řeknu sprostě a jít si na to takhle vydělat tímhle způsobem“ (Dagmar).

Subjektivní vnímání prostituce

Provozování prostituce přináší většině žen jen finanční uspokojení. Jinak doživotní šrámy na duši. Pohled na sexuální život a muže obecně se rapidně mění. Ženy tvrdí, že oddělují osobní život od práce, ale to není tak snadné „*Tady přežívám. Je to hnus. Člověk si najednou musí zvyknout na úplně jiný způsob života. Najednou musí každý večer pít alkohol, dýchat kouř z cigaret a nespát a do toho vyvíjet fyzickou aktivitu na chlapech, ze kterých mi je na blití....“* Je mi smutno, dělám to jen, protože musím, kvůli penězům, abych si taky něco dopřála. Já si něco koupím na sebe a pak si řeknu, já jsem blbá, já to mám z vyšukaných peněz“ (Dagmar), „*Dělám noční směny a někdy je mi z toho hodně smutno myslím, že si tímhle musím projít, abych pak zvládla všechno a nic mě nezmohlo. Musím to dělat, abych splatila ty dluhy a z něčeho žila, no.“* (Alena), „*Táta furt pije, máma už skončila, už nepije dva roky. Mám s ní už dobrý vztah, ale štve mě, že jí lžu. Ale to nemůžu, to nejde. S tím budu ještě bojovat, ale nejradši bych jim to řekla, než si vymýšlet každý den něco jiného. Kromě těchto věcí jsem s tou prací spokojená“* (Celestina).

Počet klientů a peněz za směnu

Kolik peněz se v dnešní době v sexbyznysu dá vydělat a kolik klientů je potřeba k dosažení této částky? Prostitující ženy si chtějí vydělat určitý obnos za směnu, mnohdy pracují až za hranice fyzických možností „*Nejde říct, kolik těch klientů se za tu směnu zvládne. Jsou dny, kdy to jde hodně dobře a uděláš 15 až 20, někdy 4, 5, 6, prostě je to podle toho, i jestli je všední den nebo víkend, ale vždycky se snažím zvládnout tak, abych za ten den měla tak deset tisíc pro sebe, ale vždycky to nejde, člověk nemůže dělat do roztrhání, že.“* (Evženie), „*Většinou zde mám za večer čtyři až šest chlapů za večer, takže když jich mám třeba těch šest a teď přijdu domů a tam můj chlap po mě chce sex, chce se prostě milovat, tak mně je zle. Protože tělo je vyčerpané a on je za ten den číslo sedm a já musím přepnout a hrát jedno velké divadlo a zvládnout to, ale je mi z toho fakt zle, na blití, protože najednou zjistíš, jak ti chlapi dělají vše stejně, stejně dýchají, funí, stejný pohyby, hlazení, prostě pro mě hnus. Ale musím to zvládnout“* (Beáta), „*Za noc mám většinou pět tisíc, někdy sedm a chlapů většinou pět, šest. Já jako s každým nejdu, když mi ten člověk nesesedne“* (Dagmar), „*...No, tak jako přes tu dvacítku si vydělám, ale kolik klientů, nevím, já spíš počítám ty peníze“* (Celestina).

Rodina

Zajímalo mě, zda se mají dívky a ženy komu svěřit, jestli jejich nejbližší, jako je rodina a přátelé, vědí, jaké povolání vykonávají. Je známo, že rodina a blízcí přátelé jsou poslední, kdo o jejich zaměstnání ví, jelikož se za něj stydí: „*Rodiče to nevědí, to by je zabilo, ale jezdím tam tak čtyřikrát do roka.*“ (Alena), „...*O tom neví nikdo. Takže si o tom můžu popovídat tak tady s holkama, ale to moc nejde. Ještě s organizací Rozkoš bez rizika, ta je fakt dobrá.*“ (Beáta), „...*No a jako, že z mé rodiny to nikdo neví, ani kamarádi, nikdo.*“ (Celestina), „*By mě zabili, nesmí to vědět, by mě zabili*“ (Dagmar).

Partneři

Vytváření si vztahů, či hledání partnera může být pro prostitutku těžké, protože rozhodnou-li se to před partnerem skrývat, musí lhát a nemohou se svěřit se vším. Zajímalo mě, zda ženy pracující v sexbyznysu mají trvalejší vztahy a jak je zvládají: „*Ví, co dělám, ale pro klid jeho dušičky jsem mu řekla, že už na pokoje nechodím, ale samozřejmě chodím, aby byly prašule.*“ (Alena), „...*Můj manžel o tom neví. S manželem se zatím vztah nezměnil, nebo né navenek, ale uvnitř mě se to pere.*“ (Beáta).

Dvě z respondentek uvedly, že jsou oběťmi domácího násilí, které na nich páchali jejich bývalí partneři: „*No můj bývalý, tak jako, on měl prachy, to jo, občas mi něco dal, ale k čemu mi to pak bylo, když mi dal do držky a já se bála, aby mě v noci nezabil. Ale s tím už nejsem, teď mám půl roku nového přítele. Ten to ví, no. Sme se seznámili po internetu, to je zlatičko moje. Von to netoleruje, ale řekl mi sám, zaplat' si to, co musíš, a skonči s tím, pokud mě miluješ, tak to uděláš.*“ (Dagmar), „...*Vlastně je to tak, že de facto nechtěně jsem provdaná za Turka a víceméně mě připravil o dost prachů a vlastně jsem ráda, že jsem přežila a dostala se z Turecka zpátky. S tím to vzniklo tak, že já jsem ho znala, když bydlel tu a pak on musel zpátky do Turecka a zavolal mi a požádal mě o pomoc, jestli bych za ním nepřiletěla, no, ale to jsem nečekala, že hned po příjezdu dostanu přes hubu a budu si ho muset nedobrovolně vzít. Nic jiného mi nezbylo, když mi drželi pušku u hlavy. Nebylo to snadný, nebyla jsem na tom dobře, špatně se o tom mluví, rok mě tam držel a pak se mi podařilo utéct a to jsem měla veliký štěstí. Teď přítele nemám, nedávno sme se rozešli, né že by to byla chyba moje nebo jeho, on je Egypťan a měli teď v Egyptě problémy s tou válkou a jemu tam odbouchli barák a pár dalších věcí okolo*“ (Evženie).

Z rozhovorů vyplynulo, že udržení trvalejších vztahů je pro respondentky těžké. Když partnera mají, tak to před ním buď tají, případně si skutečnost poupravují. Zajímavé je, že Dagmar pocházející z rodiny, kde otec bil matku, si našla také partnera, který ji bil. Pro ženy pracující v sexbyznysu je těžké udržet si trvalejší vztah. Málokterý muž by chtěl, aby se jeho žena živila tímto zaměstnáním, proto když o tom ví, ve většině případů to špatně snáší a tím vzniká konflikt mezi partnery. V případě, že o tom neví, musí žena žít dvojitým životem, lhát partnerovi a nemůže se mu svěřit. Tyto skutečnosti jsou dost stěžejní, a proto vztahy mnohdy končí rozchodem.

Pozitivní či negativní práce

Náplň práce v sexbyznysu čtyři respondentky z pěti hodnotí negativně. Když pracují, snaží se to vnímat jako jakoukoliv jinou práci a negativní pocity vytěsňují. Jediné pozitivum pro ně je finanční ohodnocení „*Za tu dobu mi to už nák nepříjde, беру to tak, jako kdybych byla někde na skladu a přehrabovala se v součástkách. Už to nevnímám, někdo přijde a za chvíličku si už nepamatuju, kdo to byl a jak vypadal. Pak odsud, vyjdu a na všechno zapomenu.*“ (Evženie), „...*Člověk to musí brát tak, jak to je, je to dřina, ale zase mi to přináší finanční uspokojení, které je pro mě a moji rodinu důležité. Chci, aby se moje děti měly dobře, takže vždy vypnu a jsem tu jiný člověk.*“ (Beáta)

Vždy tomu tak není. Příkladem toho je respondentka Celestina. Tuhle práci si vybrala, aby si mohla dopřávat hezké věci a zároveň práce v sexbyznysu ji vždy lákala „*Já jsem o tom přemýšlela už v osmnácti. Mě hrozně přitahovala ta tyč, to prostředí, ta společnost, já jsem hrozně chtěla být v tom prostředí. Chtěla jsem být v tomhle prostředí*“ (Celestina). Ovšem dle mých zjištění těchto případů, kdy dívky a ženy tuhle práci dělají rády, se vyskytuje poskrovnu.

Drogy

S prací prostitute bývá spojeno i užívání drog. Zvláště v pouliční prostituci, kde „pasák“ určuje „rajón“ a „kšefty“ prostitutkám a obstarávají jim drogy. Mé respondentky pracují v nočních klubech, kde se požívání drog také nevylučuje, protože s drogami se práce prostitutky zvládá lépe: „*No drogy jsem zkusila všechny, asi. Ale teď krom pár skleniček alkoholu, žádné neberu, myslím, že mám sklon k závislostem jakéhokoliv druhu, děda byl totiž závislý na*

alkoholu“(Alena), „. No, když tu piješ moc alkoholu, tak to není moc dobrý, ale já jsem přemýšlela, jak to zvládnout a čím se uvolnit, tak sem si říkala, že bych si dala trávu. Do tvrdých drog bych nikdy nešla, ale ta tráva, člověk se po ní cítí uvolněně. No, jenže vykourit jí tady nemůžeš, že jo. Je hrozně aromatická a je to hodně cítit a tak sem přemýšlela, jak to udělat. Takže jsem si upekla koláčky. Takže čas od času si udělám místo nalejvání se alkoholem pár koláčků z trávy s kafíčkem a je to super. Ale není to nějak častý, fakt, jen čas od času, když mám slabou chvíli, a už to nějak nedávám“(Beáta), „No jako, že okolo těch 16 do dvaceti bylo peklo se mnou. Se kvůli tomu i sestra odstěhovala, už čtyři roky s námi nebydlí, bydlí u přítele. Jela jsem si to svoje, no, hodně hádky tam byly, rodiče chlastali. Jela jsem si podle svého, já jsem neposlouchala a brala jsem drogy“(Celestina).

Děti

Zpravidla každá žena chce mít děti. Mnohdy v sexbyznysu skončí ženy proto, aby uživily svoji rodinu. U respondentek mě zajímalo, zda chtějí nebo mají děti. „Pak toho chci nechat a možná i dítě mít.“(Alena), „...Máme dvě dcery. Jedné je šest let a druhé čtyři roky. Jsou úžasné, mám skvělou rodinu (Beáta)“, „...No, já jsem měla dítě, no, mohla jsem mít dítě, ale já jsem se bála o svojí postavu, tak jsem šla na potrat. Ted' mě to mrzí. Jsem z toho špatná. To se stalo před rokem. Měla jsem i dobrej vztah, partner to i chtěl, ale každý sme bydleli u rodičů, tak se mi i nelíbilo, jak sme to vedli. Dítě bych chtěla, když si najdu někoho. kdo je podobný jako já, a vydělám si nějaký peníze, tak jo. Bych s touhle prací skončila“(Celestina), „...Jo někdy děti chci, ale až si všechno poplatím, to jo“(Dagmar), „...Jednou, až budu mít všechno zabezpečený a urovnaný, tak bych chtěla mít děcko, ale chci být zabezpečená, takže ted' rozhodně ne“(Evženie).

Organizace Rozkoš bez rizika

Pro ženy, které pracují v sexbyznysu, jsou organizace nabízející pomocnou ruku vítaným počinem. Organizace Rozkoš bez rizika se specializuje zejména na prevenci v oblasti prostituce, snížení výskytu onemocnění HIV a dalších pohlavně přenosných onemocnění, je zaměřena i na sexuální násilí. Ženám provozujícím prostituci nabízejí testy na pohlavně přenosná onemocnění (např. HIV, hepatitida, syfilis, kapavka), lékařské prohlídky, pomoc psychosociální (poradenství, podporu), dále kulturní akce (divadlo, projekty, osvětu). Čtyři

respondentky organizaci Rozkoš bez rizika znají a oceňují, což považují za úspěch „*Občas sem přijede organizace Rozkoš bez rizika a dělá prohlídky. Já sama chodím pravidelně na testy HIV*“ (Alena), „*O tom neví nikdo. Takže si o tom můžu popovídat tak tady s holkama, ale to moc nejde. Ještě s organizací Rozkoš bez rizika, ta je fakt dobrá*“ (Beáta), „*...Jo, Rozkoš znám, dneska jsem tam byla. Jsou v pohodě, ani jsem dlouho nečekala*“ (Celestina), „*...V Rozkoši jsem byla no. Tam je to dobrý, měsíc zpátky jsem byla na testech. Je to tam dobrý, si pokecám, vid’*“ (Dagmar).

Kdy skončit se sexbyznysem

Na otázku, jestli plánují někdy skončit s prací v sexbyznysu, prostitutky ve většině případů odpovídají, že rozhodně ano. Odchod ze sexbyznysu ovšem není vůbec lehký, váže se se strachem, kde najít jinou práci, co odpovědět na otázku předchozího zaměstnání, zvyknout si na nižší příjem. I mým respondentkám jsem položila otázku, zda chtějí a případně kdy skončit s prací v sexbyznysu: „*Ta práce, no musím jí dělat, abych to splatila, vydělala si na byt a z něčeho žila. Pak toho chci nechat a možná i dítě mít. Ted’ mám půl roku přítele, je fajn, ale věřím jen sama sobě. Nikomu se nedá věřit*“ (Alena), „*Chci někdy přestat, ale ted’ nejsem schopna říct kdy. Chci našetřit a vše nějak poplatit*“ (Beáta), „*...Věčně ji dělat nechci, ale nějaký čas ji dělat ještě budu, tři, čtyři roky třeba.*“ (Celestina), „*...Až to splatím, tak to nebudu dělat, zatím tu budu pracovat* (Dagmar), „*...Nemůžu říct, kdy přesně bych s touhle prací chtěla, skončit mám ještě nějaký věci, který si chci dorovnat a chci vědět, že když odsud’ odejdu, že mám všechny věci v pořádku jako na úřadech a mít normální život a našetřenou nějakou tu korunu, aby bylo jak začít, už mám něco naplánovaného. Takže nevím, rok dva budu dělat ještě tuhle práci, taky záleží na tom, jak půjdou kšefty. Co nejdřív bych chtěla*“ (Evženie).

11 Závěr

V mé bakalářské práci jsem se věnovala tématu prostituce. V teoretické části jsem popsala její definice, druhy, historii, právní a zdravotní aspekty a organizace zabývající se prostitucí.

V praktické části se zabývám motivy pro vstup do sexbyznysu. Co dívky a ženy motivuje k téhle práci. Prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů jsem jim kladla otázky ohledně jejich vstupu do sexbyznysu, motivace, rodinného zázemí, vzdělání, partnerech, užívání drog, pomocných organizací a výhledu na dobu, po kterou se hodlají této profesi věnovat.

Na začátku mého výzkumu jsem stanovila čtyři hypotézy.

Hypotéza 1: Dívky a ženy, které se prostituují, se prostituovat chtějí a vstoupily do sexbyznysu dobrovolně: tato hypotéza se mi podařila u mých respondentek potvrdit. Čtyři z pěti do sexbyznysu vstoupily dobrovolně, jedna byla do sexbyznysu „prodána“ a nucena posléze ji začala vykonávat dobrovolně.

Hypotéza 2 : Dívky a ženy se prostituují, protože jsou ve finanční tísní, ne pro své vlastní uspokojení sexuálních potřeb: tato hypotéza se mi potvrdila. Tři respondentky jsou zadlužené a prostitucí si vydělávají, aby zaplatili dluhy. Zbýlé dvě respondentky si chtějí dopřát hezké věci pro sebe a rodinu.

Hypotéza 3: Úroveň intelektuální vzdělanosti prostituujících dívek a žen, koresponduje s úrovní podniku. Tuto hypotézu lze považovat za prokázanou. V podnicích (č. 1,2) pracovaly ženy a dívky (Alena, Beáta) s vyšším dosaženým vzděláním, čemuž odpovídala jejich intelektuální úroveň a s tím související vystupování. Na těchto dívkách bylo vidět, že dbají na svůj vzhled (byly vkusně upravené, nalíčené). Teno fakt nejspíš souvisí s tím, že luxusnější podniky navštěvují movitější zákazníci. Těmto zákazníkům ženy a dívky plní i funkci společnic. Zatímco ve zbylých dvou podnicích (č. 3, 4) se na dívky (Celestina, Dagmar) kladou menší nároky a dosažené vzdělání a jejich intelektuální úroveň není prioritou. Lišil se i zevnějšek žen a dívek, byly méně vkusně oblečené, neupravené (např. nehty, vlasy). Klientela je zde méně náročná a od toho se odvíjela i cena za poskytované služby, která byla nižší než v luxusnějších podnicích. Ovšem to nemusí být vždy pravidlem - zvláště u podniku (č.5, Evženie), kde si pokoj může pronajmout kdokoliv bez ohledu na to, jaké má vzdělání, věk.

Hypotéza 4: Prostituuující se dívky a ženy práci prostitutky vnímají negativně a mění jim názor na muže. Tato hypotéza se mi opět u čtyř respondentek potvrdila. O mužích mluvili velmi negativně.

Cílem mé bakalářské práce bylo proniknout do prostředí prostituce, zjistit, co motivuje dívky a ženy tuto práci vykonávat a jak ony samy to vnímají. Rozhovory se mi nedařilo vždy vést dle předpokladů, jelikož dívky o některých tématech nechtěly moc mluvit, a tak se rozhovor vždy ubíral různými směry. Proto všechna témata, kterými se zabývám, nemám zodpovězená všemi respondentky. Tento nedostatek je mi ale zároveň poučením pro budoucí vedení polostrukturovaných rozhovorů. Z rozhovorů jasně plyne, že hlavním motivem je ekonomická potřeba. Ačkoliv všechny o svém dětství hovoří v zásadě jako o harmonickém, tak z našeho pohledu je možné je vnímat přinejmenším jako komplikované.

Z rozhovorů vyplynulo, že respondentky svoji práci vnímají jako běžný pracovní proces, který s sebou nese tu daň, že ženy musí žít dvojitým životem. Utajování této práce před rodinou a přáteli je pro ně zátěží, která může mít velký vliv na jejich psychiku. Tato práce přináší do života žen mnoho změn a to i v oblékání, vystupování (samozřejmě se stává používání vulgárních výrazů při vyjadřování), pravidelném požívání alkoholu a vystavování se kouři z cigaret.

Čtyři respondentky z pěti si tuto práci samy vybraly a našly, čímž se vyvrací obvyklý názor, že jsou ženy a dívky nuceny „pasáky. Jsem si vědoma, že nemohu zjištěné údaje generalizovat, neboť výzkumný vzorek je příliš malý. Nemám jistotu, zda respondentky vždy mluvily pravdu. Myslím, že mou práci lze chápat jako jednu z mnoha sond, které snad pomohou nahlédnout do této problematiky z jiného úhlu.

Resumé

Bakalářská práce pojednává o motivaci a vnímání žen pracujících v sexbyznysu. Teoretická část je věnována definici, druhům prostituce, historii, pomáhajícím organizacím a právním a zdravotním aspektům prostituce. Cílem v praktické části bylo terénní šetření, které mělo pomoci proniknout do světa prostituce a zjistit, co ženy motivuje k této práci. Polostrukturované rozhovory byly vedeny s pěti ženami v Praze. Výsledkem práce jsou zobecněné závěry z rozhovorů, které poukazují na nejčastější motivaci v práci sexbyznysu.

Summary

The thesis deals with the motivation and perception of women working in the sex industry. The theoretical part is devoted to the definition, types of prostitution, history, helping organizations and legal and medical aspects of prostitution. The aim of the practical part was a field survey, which was supposed to help to break into the world of prostitution and to find out what are the motives for women in this industry. The semi-structured interviews were conducted with five women in Prague. The result of the work are generalized conclusions from interviews highlighting the most common motivation for work in the sex industry.

Použitá literatura:

1. BASSERMANN, L. *Nejstarší řemeslo. Kulturní dějiny prostituce*. Praha: Mladá fronta, 1993. 333 s. ISBN 80-204-0363-9
2. BLÁHA, R. *Trestně právní aspekty prostituce v České republice. Rigorózní práce*. Brno: Masarykova univerzita, 2008. ISBN 978-80-86920-29-0
3. CEJP, M. a kol. *Organizovaný zločin v České republice III*. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci 2004. ISBN 80-7338-027-7
4. CHMELÍK, J. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. Praha: Portál, 2003. 201 s. ISBN 80-7178-739-6
5. DUFOUR, P. *Dějiny prostituce, I. Starý orient, Egypt, Izrael, Řecko*. Praha: Fontána, 2003. ISBN 80-7336-056-X
6. GALÁN, J. E. *Láska a sex ve starověkém Řecku*. Praha: Eurimedia Goup, k. s. –Ikar, 2003. ISBN 80-249-0244-3
7. HARTL, P., HARTLOVÁ, H. *Psychologický slovník*. Praha: Portál, 2000. 776 s. ISBN 80-7178-303-X
8. JANDOUREK, J. *Sociologický slovník*. Praha: Portál, 2001. 285 s. ISBN 80-7178-535-0
9. KONIG-HOLLERWOGER, R. *Na ulici..U silnice, Rakousko-Česko*. Wien: Verlag der Apfel 2008. ISBN 978-80-85763-50-8
10. LENDEROVÁ, M. *Chytila patrola aneb prostituce za Rakouska i Republiky*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Karolinum, 2002. ISBN 80-246-0379-9
11. MITLOHNER, M. *Erotika a paragrafy*. Praha: GRADA Publishing, spol. s. r. o., ve spolupráci se společností pro plánování rodiny a sexuální výchovu, 1999. ISBN 80-7169-691-9
12. MONÍK, J. *Prostitutky*. Praha: Prostor, 2013. ISBN 978-80-7260-285-8
13. NAKONEČNÍ, M. *Motivace chování*. Praha: Nakladatelství technické literatury. Praha: Academia 1996. ISBN 80-200.0592-7
14. NATASCHA, Selenficker. Praha: Volvox Globator, 2009. ISBN 978-80-7207-716-8
15. PLHOVÁ, V. *Živým se svým tělem, aneb motivace žen k provozování prostituce*. Diplomová práce. Brno: Pedagogická fakulta, MU, 2012. 861, Vedoucí práce: Tomáš Čech
16. ROSSI, S. *Fucking Berlin, studentkou i prostitutkou*. IFP Publishing and Engineering s.r.o. 2009. ISBN 978-80-903997-7-8

17. ŠÍDLOVÁ, L. POLÁKOVÁ, J. MALINOVÁ A KOL. *Ze sexbyznysu na trh práce?* Praha: Organizace Rozkoš bez rizika, 2013. ISBN 978-80-260-4963-0
18. TRÁVNÍČKOVÁ, I. Prostituce jako jedna s možných aktivit organizovaného zločinu. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci 1995, s. 24.
19. WEISS, P., ZVĚŘINA, J. *Sexuální chování v ČR – situace a trendy*. Praha: Portál, s. r. o., 2001. ISBN 80-7178-558-X

Internetové zdroje:

1. *Encyklopedie*. Evropa2045.cz: Filozofická fakulta univerzity Karlovi v Praze, [cit. 2014-04-13]. Dostupné z: <http://www.evropa2045.cz/hra/napoveda.php?kategorie=2&tema=83>
2. *Historie prostituce*. Portal.cz, Praha: 2005, [cit. 2014-02-02]. Dostupné z: <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=2076>
3. *Pološero. Kněžky lásky*. Českátelevize.cz: 2011, [cit. 2014-03-20]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10318730018-polosero/211562222000002-knezky-lasky>
4. *Projekt Magdala, služby*. Praha.charita.cz:2014, [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://praha.charita.cz/sluzby/magdala/>
5. *Rozkoš bez rizika*. *Rozkoš bez rizika.cz*: 2010-2013, [cit. 2014-03-10]. Dostupné z: <http://www.rozkosbezrizika.cz/o-nas>
6. *Z deníku prostitutky*. Blog.cz: 2013, [cit. 2014-06-02]. Dostupné z: <http://z-deniku-prostitutky.blog.cz/1303/muj-prvni-klient-aneb-muj-prvni-sex-za-penize>

Přílohy

Rozhovory

Alena

Kolik je Ti let?

Je mi třicet tři let.

Řekni mi něco o tvém dětství? Jsou rodiče svoji? Kolik máš sourozenců? Jaké máš s nimi vztahy? Odkud pocházíš?

Pocházím ze Slovenska. Myslím, že jsem vyrostla v harmonické rodině. Mám mladší sestru a bratra. Mamka je hodně věřící. Jsme katolická rodina. No, moje dětství bylo pěkný, jezdili jsme na výlety. Peněz bylo u nás tak akorát, ale né zas tak moc.

Kdy jsi měla svůj první pohlavní styk?

První vážný vztah jsem měla v osmnácti letech. Právě s ním jsem přišla o panenství. Byl to pěkný vztah.

Jakou školu jsi studovala?

Studovala jsem na střední škole návrhářství a design. No, ale když mi bylo jednadvacet, chtěla jsem za lepší práci do Prahy.

Proč ses rozhodla pracovat v sexbyznysu a jak si se o práci dozvěděla?

Měla jsem kamaráda a on říkal, že má pro mě práci v Praze. Jednalo se o práci barmanky. Když jsem přijela do Prahy, do toho baru, tak jsme ještě s jeho mladší sestrou, šestnáct jí bylo, podepsaly smlouvu. Pak nám šéf dal pytel oblečení, ať si něco vyberem a já jako, tohle je ňák odvážný, v tom nemůžu obsluhovat zákazníky a on, ale ty tu budeš dělat kurvu. Takže tak, prodal nás. Později jsem se dozvěděla, že tu svou sestru prodal za čtvrt miliónu, protože byla panna a později i svojí přítelkyni, co učila na základní škole. Ale jako byli hodný. Šli jsme na pokoj s klienty, až když sme se na to cítily, do té doby jsme mohly jen popíjet s klienty a nesouložit s nima. Byli moc hodny, nechali nás takhle aklimatizovat. Dostali jsme byt nad podnikem a spoustu penížků. Nájem nám samozřejmě strhávali s vejplaty.

Proč jsi neutekla nebo jsi to nenahlásila na Policii?

Utéct? Jsem nemohla. To nešlo. Bála jsem se. Když mi třeba umřela babička, tak mě odvezli na Slovensko na pohřeb, počkali si na mě a zase mě odvezli zpět. Prostě sem měla strach, ten kámoš, co mě prodal, měl známosti u policajtů, bylo to všechno propojené. No takže v tomhle podniku jsem zůstala tři roky pak mě nechali jít. Pak jsem šla. Dělán eskort (služba, kdy je dívka, žena přichází/přijede přímo za klientem do bytu či hotelu) a i pouliční jsem zkoušela, ale to je spíš pro kočičky na drogách, kde už ani nejde o to uspokojit touhy klienta, ale spíše klienta opít a okrást, aby byly prašule na drogy.

Máš nějaké zkušenosti s drogami?

No drogy jsem zkusila všechny, asi. Ale teď krom pár skleniček alkoholu, žádné neberu, myslím, že mám sklon k závislostem jakéhokoliv druhu, děda byl totiž závislý na alkoholu.

Máš přítele?

Měla jsem, no když jsem přišla teda sem, tak jsem poznala svého přítele. Věděl, co dělám, a bylo to v pohodě. Měli jsme hezký vztah. Sex mě s ním bavil, bylo to něco jiného než v práci. Jenže pak se začal chovat divně. Stýkal se s divnejma týpkama a ty kšefty, co dělal. No, kradli auta a tak pak začal brát i drogy. Ptala sem se ho, jestli mě nák nezatáhnul do těch svých kšeftů a on ne, ne ne neboj se. No nic, pak sem se s nim rozešla a frajer si na mě napůjčoval bůhví co všechno. No, zkrátka se vším všudy, prostě z toho vznikl čtyři miliony dluh. Teď už zbývá splatit jen čtvrt milionu.

Jak dlouho se chceš věnovat téhle práci?

Ta práce, no musím jí dělat, abych to splatila, vydělala si na byt a z něčeho žila. Pak toho chci nechat a možná i dítě mít. Teď mám pul roku přítele, je fajn, ale věřím jen sama sobe. Nikomu se nedá věřit.

Ví tvůj přítel, jaké práci se věnuješ?

Ví, co dělám, ale pro klid jeho dušičky jsem mu řekla, že už na pokoje nechodím, ale samozřejmě chodím, aby byly prašule.

Rodina?

Rodiče to nevědí, to by je zabilo, ale jezdím tam tak čtyřikrát do roka. I jsem zkusila toho nechat a hlásila jsem se do jednoho butiků s hadry a nevzali mě. Přitom já na to mám cit, vím z jaký látky je co udělaný, kde ta rostlina vyrostla, ale jim to nestačí. Tak úplně demotivovaná jsem pokračovala dál v týhle práci.

Popiš mi, jak to chodí v podniku, ve kterém pracuješ?

Většina klientů, co sem přijde, se chce pobavit, dělají machry před kamarády, ale pak si na pokoji jen povídají, protože nejsou ničeho schopný. A často si stěžují na manželky. Někdy si říkám, pojď radši šukat, jen už drž hubu. Mám z nich úplně hlavu takovou. Jsou to prasata, si myslí, jak bůhví nás ten sex s nimi netěší, přitom to děláme pro peníze, ale oni sem chodí s domněnkou, že tu jsem i pro to, že máme rádi sex. Jednou jsem jela na eskort do luxusního bytečku, málem mě přizabil, stihla jsem vytáhnout pepřák a zdrhnout. Kondom používám vždycky a nenechávám si dělat orální sex. Jednou jsem udělala klientovi orální sex bez kondomu, byl hezky oblečený a navoněný no, ale čím víc navoněnej, tím větší prase a dostala jsem opar a ňakej sajrat v krku, pupence. Občas sem přijede organizace Rozkoš bez rizika a dělá prohlídky. Já sama chodím pravidelně na testy HIV. Sice se chráním, ale člověk nikdy neví. Moji přátele, dobří přátele, takže dva vědí, co dělám, jinak ostatní ne.

Jak se cítíš?

Dělám noční směny a někdy je mi z toho hodně smutno myslím, že si tímhle musím projít, abych pak zvládla všechno a nic mě nezmohlo. Musím to dělat, abych splatila ty dluhy a z něčeho žila, no. Ted mi přijde, že tuhle práci dělá každá bucha. A čím špinavější a hloupější, tím víc klientů. Nechápu to. Když jsem to dělala na začátku, tak mi ty holky přišly vzdělanější, uměly jazyky, ale teď hrůza. Nechceš to taky zkusit? Alespoň by se ti ta práce psala lépe a poznala by si to zevnitř, nemusíš chodit na pokoje, jen tu sedět s klienty a popíjet, bavit se. Vyděláš si penízky.

Věk – 30 let

Původ – Slovensko, Skalica (malé městečko)

Dětství – harmonické

Vzdělání – střední škola, obor návrhářství a design

První pohlavní styk – v 18-ti letech

Důvody k této práci – finanční tíseň

Jak se k této práci dostala? Prodal ji kamarád

Jak dlouho se této práci věnuje? 2 roky

Děti? Ne

Charakteristika podniku, ve kterém pracuje: Podnik č. 1

Beáta

Kolik je Ti let?

Je mi 27 let.

Řekni mi něco o tvém dětství? Jsou rodiče svoji? Kolik máš sourozenců? Jaké máš s nimi vztahy? Odkud pocházíš?

Pocházím i bydlím v Praze. Rodiče stále žijí spolu a myslím, že jsem měla pěkný dětství. Rodiče se občas pohádali, ale nikdy ne na dlouho. Rodiče jsou fajn, ale nevidáme se moc často, ňák není čas. Mám ještě o dva roky mladší sestru. Mamka pracovala jako prodavačka a teď dělá pojišťovák a táta je elektrikář. Takže peníze doma byly, nežili sme v luxusu, ale měli sme se dobře.

Jakou školu jsi studovala?

Škola mi šla, řekla bych, dobře. Vždy jsem prošla, ale myslím, že bych měla navíc, nebýt líná. Šla jsem na střední školu, obor aranžérka.

Vzpomínáš si jaký byl tvůj první pohlavní styk?

Moje poprvé bylo s mým dosavadním manželem. Jsem šest let vdaná, Mám s nim dvě dcery. Když jsem měla poprvé sex, bylo mi čtrnáct let. Byla to velká láska, která nám vydržela doteď.

Máš děti?

Máme dvě dcery. Jedné je šest let a druhé čtyři roky. Jsou úžasné, mám skvělou rodinu.

Proč ses rozhodla pracovat v sexbyznysu?

Bohužel všechno není tak růžové. No je to prostě tak, že s oborem aranžérka jsem se moc nechytla. Takže moje povolání se vždy pohybovalo okolo baru a tak no. Tuhle práci dělám teprve rok a čtvrt.

Ví o tom tvůj manžel?

Můj manžel o tom neví. Ví, že dělám zde v bordelu, ale myslí si, že jsem barmanka a že občas tu tancuju, ale nic víc. Je to těžký, zvlášť když bydlíme v Praze, člověka napadne, co když přijde

někdo, koho znám. Jsem tu s holkama, co jsou na baru, domluvena, že když by náhodou přišel můj manžel, tak si stoupnu za bar, Ale nevím, v tomhle oblečení.. Jednou tu i byl, ale to jsem věděla, že přijde. Jinak není moc času, aby mě zde navštěvoval, dělám většinou jen noční směny, takže on musí být doma s holkama. Bylo to moje rozhodnutí, chci dopřát holkám hezké věci, kroužky. Je to prostě skvělý, moci jet v létě na dovču k moři. Zkoušela jsem pracovat předtím jinak, ale za ty peníze, co jsem vydělala, bych si nemohla tohle dopřát.

Jak ty sama vnímáš tuhle práci?

Tady přežívám. Je to hnus. Člověk si najednou musí zvyknout na úplně jiný způsob života. Najednou musí každý večer pít alkohol, dýchat kouř z cigaret a nespát a do toho vyvíjet fyzickou aktivitu na chlapech, ze kterých mi je na blití. Klientela je zde různá, ale většinou jsou to starší muži. Fuj, chodí sem jeden, kterému je už skoro tak sedmdesát, nosí si sebou svůj vlastní baby olejček. Vždycky mě celou natře od hlavy až k patě, fuj. No a pak na mě sahá, je to prostě nechutný. No, to je pravda, často si tu chtějí povídat. Jsme spíš takové zvláštní zdravotní sestřičky. Někdy mi to tak přijde. Jsou to prostě pacienti, kteří si chtějí pokecat, postěžovat, či uspokojit touhy, které si jinde nemohou uspokojit. Už od začátku mi je z toho na nic. Ale dokážu vypnout a nevnímat nic a pak, když vyjdu, dělám, jakože jsem tu nebyla. No, když tu piješ moc alkoholu, tak to není moc dobrý, ale já jsem přemýšlela, jak to zvládnout a čím se uvolnit, tak sem si říkala, že bych si dala trávu. Do tvrdých drog bych nikdy nešla, ale ta tráva, člověk se po ní cítí uvolněně. No, jenže vykouřit jí tady nemůžeš, že jo. Je hrozně aromatická a je to hodně cítit a tak sem přemýšlela, jak to udělat. Takže jsem si upekla koláčky. Takže čas od času si udělám místo nalejvání se alkoholem pár koláčků z trávy s kafíčkem a je to super. Ale není to ňak častý, fakt, jen čas od času, když mám slabou chvíli, a už to nějak nedávám.

Ví někdo z tvého okolí, co děláš za práci?

O tom neví nikdo. Takže si o tom můžu popovídat tak tady s holkama, ale to moc nejde. Ještě s organizací Rozkoš bez rizika, ta je fakt dobrá.

Změnil se tvůj vztah s manželem za tu dobu, co děláš tuhle práci?

S manželem se zatím vztah nezměnil, nebo né navenek, ale uvnitř mě se to pere. Většinou zde mám za večer čtyři až šest chlapů za večer, takže když jich mám třeba těch šest a teď přijdu domů a tam můj chlap po mě chce sex, chce se prostě milovat, tak mně je zle. Protože tělo je vyčerpané a on je za ten den číslo sedm a já musím přepnout a hrát jedno velké divadlo a

zvládnout to, ale je mi z toho fakt zle, na blití, protože najednou zjistíš, jak ti chlapi dělají vše stejně, stejně dýchají, funí, stejný pohyby, hlazení, prostě pro mě hnus. Ale musím to zvládnout.

Jak dlouho se chceš věnovat téhle práci?

Chci někdy přestat, ale teď nejsem schopna říct kdy. Chci našetřit a vše nějak poplatit.

Jak ses dozvěděla o téhle práci?

No, já jsem šla hledat práci barmanky a pak jsem skončila tady a možná to bylo z velmi malinké části ovlivněno tím, že má babička byla vlastně, no to, kuplířka. Prostě dohazovala holky a kšefty, a takže to bylo dosti divný, doma se o tom vědělo a jako malá jsem ji při práci pozorovala, takže vlastně kdyby ještě žila, byla by na mě možná i pyšná.

Jak se cítíš?

Člověk to musí brát tak, jak to je, je to dřina, ale zase mi to přináší finanční uspokojení, které je pro mě a mojí rodinu důležité. Chci, aby se moje děti měly dobře, takže vždy vypnu a jsem tu jiný člověk.

Věk – 27 let

Původ – ČR, Praha

Dětství – harmonické.

Vzdělání – střední škola, aranžérka

První pohlavní styk – ve 14-ti letech

Důvody k této práci – touha mít hezké oblečení pro sebe a své děti, jet v létě na dovolenou,...

Jak se k této práci dostala? Přes práci barmanky

Jak dlouho se této práci věnuje? Rok a čtvrt.

Děti? Ano, 2.

Charakteristika podniku, ve kterém pracuje: Podnik č. 1

Celestina

Kolik je Ti let?

Je mi 23 let.

Řekni mi něco o tvém dětství? Jsou rodiče svoji? Kolik máš sourozenců? Jaké máš s nimi vztahy? Odkud pocházíš?

Jsem z Prahy. Mám vystudovaný učňák číšnice. Jo, rodiče jsou spolu, to jo, mám mladší sestru, ta studuje vysokou školu něco podobného jako ty, nevím to přesně. Jsme jako dvojčata.

Ví někdo z rodiny, jaké práci se věnuješ?

Ale jako když se bavím s ní o tadyhle tom, neví to, ale kdyby to věděla, tak by se jí to asi nelíbilo. No a jako, že z mé rodiny to nikdo neví, ani kamarádi, nikdo.

Jak Ti to šlo ve škole?

Ve škole jsem se učila dobře, ale měla jsem problém s docházkou, jsem měla i dvojku z chování kvůli tomu, kvůli zmeškaným hodinám. Lákalo mě něco jiného, zábava, kamarádi. Peníze, ty jsem ňak nepotřebovala, to jsem se spíš vozila po lidech nebo takhle. No jako, že okolo těch 16 do dvaceti bylo peklo se mnou. Se kvůli tomu i sestra odstěhovala, už čtyři roky s námi nebydlí, bydlí u přítele. Jela jsem si to svoje, no, hodně hádky tam byly, rodiče chlastali. Jela jsem si podle svého, ja jsem neposlouchala a brala jsem drogy. Naši si se mnou hodně užili, to jo.

Vzpomínáš si jaký byl tvůj první pohlavní styk?

V šestnácti jsem měla první sex a přítele, bylo to fajn. Sex mě baví, nemám s ním problém. U rodičů stále bydlím. Už mám s nimi vztah dobřej, ale nevědí o tom. Jsem jim řekla, že dělám servírku. Měla sem přítele a ten mě dal dohromady, takže teď už je to dobrý.

Proč ses rozhodla pracovat v sexbyznysu a jak si se o práci dozvěděla?

Já jsem o tom přemýšlela už v osmnácti. Mě hrozně přitahovala ta tyč, to prostředí, ta společnost, já jsem hrozně chtěla být v tom prostředí. Chtěla jsem být v tomhle prostředí.

Jak dlouho se věnuješ téhle práci?

V devatenácti jsem to šla dělat, takže čtyři roky.

Jaká byla tvoje první zkušenost v sexbyznysu?

První klient byl černoch a já jsem vůbec nevěděla, co mám dělat, zblbla jsem placení, vůbec si to nepamatuju, měla jsem v sobě hodně alkoholu, takže si toho moc nepamatuju. Bylo mi, no jak mi bylo, brala jsem to jako kšeft. Práce prostě.

Kolik si tu vyděláš peněz a kolik klientu většinou máš za směnu?

No, tak jako přes tu dvacítku si vydělám, ale kolik klientů, nevím, já spíš počítám ty peníze. Nevím, chci se osamostatnit, teď nemám žádný vztah, teď se z jednoho vztahu docela těžko dostávám. Chci se zaměřit na sebe, tak nevím, to nezáleží na mně, kdy skončím. Já jsem nechtěla do práce - jako za patnáct tisíc být někde celý den, na to jako nemám. Tohle se mi zdá rychlejší, je to zábava. Já se u toho dokážu i bavit, jo. Je to pro mě adrenalin, ty emoce do toho dávám hodně.

Znáš organizaci Rozkoš bez rizika?

Jo, Rozkoš znám, dneska jsem tam byla. Jsou v pohodě, ani jsem dlouho nečekala.

Proč ses rozhodla pro práci v sexbyznysu?

Teď si předělávám pokoj, chci se zaměřit na sebe. Zatím budu u našich, Chci si vydělat peníze, koupit si auto, Chci si vydělat na bávo (automobil značky BMW). Jsem ráda v takovýchle společnostech, mě to fascinuje, chtěla jsem to dělat.

Chtěla by si mít děti?

No, já jsem měla dítě, no, mohla jsem mít dítě, ale já jsem se bála o svojí postavu, tak jsem šla na potrat. Teď mě to mrzí. Jsem z toho špatná. To se stalo před rokem. Měla jsem i dobrý vztah, partner to i chtěl, ale každý sme bydleli u rodičů, tak se mi i nelíbilo, jak sme to vedli. Dítě bych chtěla, když si najdu někoho. kdo je podobný jako já, a vydělám si nějaký peníze, tak jo. Bych s touhle prací skončila.

Máš nějaké dluhy?

Dluhy nemám vůbec žádný, teď spíš šetřím na to auto.

Doma je teď situace dobrá? A jak se cítíš?

Táta furt pije, máma už skončila, už nepije dva roky. Mám s ní už dobrý vztah, ale štve mě, že jí lžu. Ale to nemůžu, to nejde. S tím budu ještě bojovat, ale nejradši bych jim to řekla, než si vymýšlet každý den něco jiného. Krom těchto věcí jsem s tou prací spokojená.

Jak dlouho se chceš věnovat téhle práci?

Věčně ji dělat nechci, ale nějaký čas ji dělat ještě budu, tři, čtyři roky třeba.

Věk – 23 let

Původ – ČR, Praha

Dětství – harmonické.

Vzdělání – učební obor, číšnice

První pohlavní styk – v 16-ti letech

Důvody k této práci – přitahovalo ji to.

Jak se k této práci dostala? Chtěla v tomto prostředí pracovat

Jak dlouho se této práci věnuje? 4 roky

Děti? Ne

Charakteristika podniku, ve kterém pracuje: Podnik č. 2

Dagmar

Kolik je Ti let?

Jo no, mně je 22 let.

Řekni mi něco o tvém dětství? Jsou rodiče svoji? Kolik máš sourozenců? Jaké máš s nimi vztahy? Odkud pocházíš?

Bydlela jsem v Prachovicích, tam i pocházím. Jako jo, dětství bylo dobrý, že jo no. Jenže táta občas mlátil mámu a pil. Před čtyřmi roky se ale rozvedli. Vzal si takovou starou tlustou Marunu a bydlí s ní ve stejný vesnici, což je fakt jako blbý, no, jako chudák mamka, ještě prostě s takovou zrůdou je, s Marunou. Mám mladšího bráchu. Já, mně škola moc nešla. Opakovala jsem první třídu, no. Doma moc škola rodiče nezajímala a pak sem byla ve zvláštní. No, a pak mi bylo osmnáct, tak jsem šla zkusit takhle pracovat, jako kurva, no. Mám nějaké dluhy za telefon a nějaké ty půjčky víš, ale já jsem férový člověk, než aby mojí mámě vzali něco exekutoři, tak radši já půjdu šlapat, víš. Než aby moje máma bydlela na ulici, to ne, to v žádným případě, to bych nedopustila. Víš, já mám svoji mámu ráda.

Ví tvá rodina, jakou máš práci?

By mě zabili, nesmí to vědět, by mě zabili.

Pamatuješ si na svojí první zkušenost v sexbyznysu?

Začala jsem poprvé v Kutné Hoře v klubu. Jako prvního klienta, jako jsem stydlivá, jsem byla. Inka, co tam pracuje, víš, taková blondýna, mi povídá, nestyď se ničeho, neboj se. Jenže já jsem se styděla, bála se, aby se to tomu klientovi líbilo, aby si nestěžoval. Byla jsem nervní a rozklepaná. Tady jsem byla skoro rok. Vystřídala jsem toho víc, chvíli jsem byla v Německu, vždycky v klubu, já bych jako nikdy na ulici nešla."

Proč ses rozhodla pracovat v sexbyznysu?

Mě to donutilo, ty dluhy. No můj bývalý, tak jako, on měl prachy, to jo, občas mi něco dal, ale k čemu mi to pak bylo, když mi dal do držky a já se bála, aby mě v noci nezabil. Ale s tím už nejsem, teď mám půl roku nového přítele. Ten to ví, no. Sme se seznámili po internetu, to je zlatíčko moje. Von to netoleruje, ale řekl mi sám, zaplat' si to, co musíš, a skonči s tím, pokud mě miluješ, tak to uděláš. A já to udělám. Já s tím skončím, až poplatím ty dluhy, víš.

Bude pro tebe těžký odejít z této práce?

Nebude to těžký odejít, nebo jako na peníze, asi jo. Jako mě to donutilo. Já když se s někým miluju, tak to dám. Jako já to tady mám z donucení, že na mě vleze starej opelichanej dědek třeba, smočí si péro, když to řeknu takhle. Prostě jako ona to není dobrá práce.

Jak se cítíš?

Je mi smutno, dělám to jen, protože musím, kvůli penězům, abych si taky něco dopřála. Já si něco koupím na sebe a pak si řeknu, já jsem blbá, já to mám z vyšukaných peněz. Dejme tomu tuhle kabelku, je pěkná, vid'? Mohla bych na ni mít, normálně neměla bych na ni. Stojí dvojku a já jí měla za noc vydělanou, ale připomíná mi to, vždycky mi to bude připomínat, že jsem piču musela nastavit, když to řeknu sprostě a jít si na to takhle vydělat tímhle způsobem. Budete to těžký, ale budu to muset zvládnout. Dělala jsem ve fabrice rok, vždycky sem se dřela, já to řeknu popravdě- at' už jsem dělala v Panasonicu. Já říkám, že bez práce nejsou koláče, dyť se to tak lidově říká.

Máš děti?

Děti nemám, ale přítel má dvě děti. Rok už je neviděl, má dvě nádherné dcery, ale neviděl je. On z toho chlastal, jo a je z toho špatnej. Ona mu ty děti nechce dávat, protože jí dal jednu malou facku, ale to bylo, aby si ju udržel, že jo, a ona se může zbláznit kvůli malé facce, no jako to nechápu. Jo někdy děti chci, ale až si všechno poplatím, to jo.

Kolik si tu vyděláš peněz a kolik klientu většinou máš za směnu?

Za noc mám většinou pět tisíc, někdy sedm a chlapů většinou pět, šest. Já jako s každým nejdu, když mi ten člověk nesedne. Na drink třeba, jo. Dneska taky chtěl mě děda, takovej starej, a že by se se mnou pomiloval a takovýhle, tak přes šedesát, ale že spěchá do Loun, no tak sme nikam nešli, ale jinak jako fajn, sympatickej byl, to všechno jo, a že by si chtěl užít, no. Říkal, že zavolá do klubu a zeptá se, jestli tu sem a užijem si na hodinu, dvě. Cizinci rádi zkoušejí bez kondomu, říkají no kondom, ale to ne, to já nedělám ani za příplatek. Hodně to chce bez kondomu. Je tu jedna holčina, co to dělá, ale to já ne.

Znáš organizaci Rozkoš bez rizika?

V Rozkoši jsem byla no. Tam je to dobrý, měsíc zpátky jsem byla na testech. Je to tam dobrý, si pokecám, vid'.

Jsi v kontaktu s rodinou?

S mámou se vídám často, má jinýho chlapa už, no. Líp jak s tátou mi řekla. Mě to vzalo hodně, že tam táta už není. Byla jsem na tátu zvyklá, táta byl můj všechno, Mě to bolelo hodně v srdci, tátu taky, ale mě víc.

V době rozchodu rodičů ses rozhodla pro tuto práci?

No to je pravda, ňák v tý době, když se táta odstěhoval k tý Maruně, hnusný, tak jsem šla dělat tuhle práci, no, kurvu.

Jak dlouho se chceš věnovat téhle práci?

Až to splatím, tak to nebudu dělat, zatím tu budu pracovat.

Věk – 22 let

Původ – Prachovice (větší obec, zhruba 1471 obyvatel)

Dětství – otec alkoholik, matku bil

Vzdělání – zvláštní škola

První pohlavní styk – nevedla

Důvody k této práci – finanční tíseň

Jak se k této práci dostala? Sama si ji našla

Jak dlouho se této práci věnuje? 4 roky

Děti? Ne

Charakteristika podniku, ve kterém pracuje: Podnik č. 3

Evženie

Kolik je Ti let?

Je mi dvacet pět let.

Řekni mi něco o tvém dětství? Jsou rodiče svoji? Kolik máš sourozenců? Jaké máš s nimi vztahy? Odkud pocházíš?

Rodiče jsou rozvedení a otec odešel de facto, když jsem byla ještě mladá nebo téměř když jsem se narodila, dá se říct, že ho vlastně neznám. Mám akorát nevlastního brácha, protože mamka si pak našla nového partnera, takže to, no vlastně od táty mám ještě nějaký sourozence, brácha a ségru, ale že bych se s někým vídala, to ne. Vlastně s celou rodinou celkově se poslední dobou několik roků nevidám, ani s našima, sem tam, málo, nějakou esemesku. Pocházím z východních Čech, kde rodiče doteď bydlí. S našima se nevidám, protože no máme takové zajímavé poměry. Já se hodně věnuji koním a sportu a s mamkou jsem si vždycky hodně rozuměla, vždy se mě snažila podporovat i koně mi podporovala i všechno, co se dalo. Pak jsem, byly různé události, jsem odjela na dva roky do zahraničí, a když jsem se vrátila, tak jsem přijela domů a měla jsem vyklizený pokoj, dá se říct, že všechno bylo pryč. Najednou jsem neměla kde bydlet, takže jsem spala půl roku na pohovce v obýváku, všechno sem měla po taškách zabalené a v krabicích na půdě. Po finanční stránce to doma nebylo moc dobrý, mamka měla malý příjem a z něj živit děti a dům, no nebyla to žádná sranda tam. a mamka si našla nového přítele, shodou okolností člověka, kterého jsem znala ze základní školy, protože to byl můj spolužák. Mamka se kompletně změnila, začla se různě malovat a chodit na zábavy a najednou jsem měla pocit, jak když jsem já rodič a ona děcko. Takže sme si otočily role a já dávala pozor na ní. Už jsem to pak dlouho moc nevydržela a zabrala jsem koně a odjela jsem sem do Prahy. Takže koně tu mám ustájené a pobývám tady nebo v zahraničí, podle toho, kde mám zrovna práci, protože různé místa střídám.

Máš přítele?

Teď přítele nemám, nedávno sme se rozešli, né že by to byla chyba moje nebo jeho, on je Egyptan a měli teď v Egyptě problémy s tou válkou a jemu tam odbouchli barák a pár dalších věcí okolo, tak on musel natrvalo zůstat v Americe, protože on studoval a pracuje tam jako pilot. Párkrát jsem tam s nim byla, ale není to nic pro mě a on tam musel zůstat kvůli zelené kartě. Byli jsme spolu rok a půl.

Jak dlouho se věnuješ této práci?

Tuhle práci dělám víceméně pět let, přes pět let. Začala jsem ji dělat, ještě když jsem bydlela u rodičů. Už vlastně na školu jsem si přivydělávala, ale rodiče to nevěděli, ani teď nevědí. Za práci jsem dojížděla do Prahy nebo Německa, ještě do Belgie jsem jezdila pracovat, občas Španělsko, Francie. Mám vyzkoušenou práci v klubech, privátech, tady tyhlencty show park, v Holansku za oknem ve vitrínách, v Belgii ulici, hodinové hotely.

Jakou školu jsi studovala?

Mám vystudovanou střední školu Trivis, to je škola, kde tě připravují, abys mohla jít k policii nebo k armádě. Škola mi docela šla. Poslední dobou jsem přemýšlela, že bych šla do armády v Belgii, i když jsem tam byla, tak jsem občas s nima chodila na tréninky, ale jsem na vázkách, protože nemít ty koně, tak tam jdu, já mam vlastně čtyři koně a čtyřměsíční fenku.

Proč ses rozhodla pracovat v sexbyznysu a jak ses o práci dozvěděla?

Prvním podmětem, proč jsem začala dělat tuhle práci, byly peníze a já jsem byla vždycky taková, že jsem šla vždycky do všeho po nose, takže jsem viděla inzerát a zavolala jsem tam a takže vlastně jsem začla u eskortu. Eskort je, že si vlastně s holkama v nějakém domě, kde si třeba i ubytovaná, a ten klient zavolá, vybere si. Je to takové, že ani nevíš, za kým jedeš, kdo na tebe čeká. Může to být dobrý člověk, ale stalo se mi, že i špatnej. Když tam na tebe čeká nějaký šílený Rusák, ale taky nemusíš brát všechno.

Popiš mi, jak to chodí v podniku, ve kterém pracuješ?

Tady v show parku je to lepší, že ty lidi vidíš, když tu prochází okolo, takže může říct můžeš anebo huš běž pryč. Tady vlastně to chodí tak, že dveře jsou tu otevřené, ty zákazníci tu chodí a vybírají si, když mají zájem, tak se zastaví, zeptají se co a za kolik a pak jdou dál a pak se třeba vrátí s tím, že já si můžu vybrat, zda ho k sobě chci pustit. Máme tu bezpečnostní tlačítko, takže kdyby se něco stalo, tak stačí zmáčknout a ochranka je tu. Myslím, že mám štěstí na všechny možný netradiční situace. Právě jsem říkala, jít někam k psychologovi, tak ho ze mě ještě klepne.

Pověz mi něco o minulých parterech.

Vlastně je to tak, že de facto nechtěně jsem provdaná za Turka a víceméně mě připravil o dost prachů a vlastně jsem ráda, že jsem přežila a dostala se z Turecka zpátky. S tím to vzniklo tak, že já jsem ho znala, když bydlel tu a pak on musel zpátky do Turecka a zavolal mi a požádal mě o pomoc, jestli bych za ním nepřiletěla, no, ale to jsem nečekala, že hned po příjezdu dostanu přes hubu a budu si ho muset nedobrovolně vzít. Nic jiného mi nezbylo, když mi drželi pušku u hlavy. Nebylo to snadný, nebyla jsem na tom dobře, špatně se o tom mluví, rok mě tam držel a pak se mi podařilo utéct a to jsem měla veliký štěstí. Samozřejmě se mě snažil vyhledat, zrovna když jsem bydlela na Kanárech, tak mi najednou volala mamka, že přijel k nim na návštěvu, tak jsem jí řekla, vyhoď ho, vůbec ho neber do baráku. No mamka to samozřejmě nechápala a za týden mi volala, že mi ukradl doklady, průkazy na koně, co jsem měla v tréninku z Ruska a z různých hřebčínů. Takže jsem to musela všechno zařídit a vše vyjednat a to mě vyšlo na půl milionu a kde na to má člověk brát, že jo. Do toho další můj ex byl prodejce orgánů. Teď je hledaný asi v osmnácti státech. Víc jak půl roku jsem cestovala po Saahaře.

Jak ty sama prostituci vnímáš?

Změnilo mi to pohled na svět, hlavně na chlapy. Když pak vidím ty krétény od děcek, jak chtějí, abych jim udělala tohle to a támhle to a bez gummy a načůrala jím do skleničky a jako sorry, ale pak si vem tohohle člověka domů, přitom by si to do něj neřekla, chlap, který má normální práci, přijde mi sem a pak si představím, jak přijde domů, když támhle pil chcanky od nějaké tej. No jako sorry, není to žádná sranda, jsou to pěkný prasata. To je jeden za druhým. Jo jako přijdou lidi, který chápu, jsou třeba mladý, nemaj zkušenosti, tak to chtěou zkusit, dobře fajm. Pak přijdou starší, kteří jsou sami a nemají si s kým popovídat, chtějí pohladit, tak to je taky v pohodě, jak u psychiatra.

Jak dlouho se chceš věnovat téhle práci?

Nemůžu říct, kdy přesně bych s touhle prací chtěla, skončit mám ještě nějaký věci, který si chci dorovnat a chci vědět, že když odsud odejdu, že mám všechny věci v pořádku jako na úřadech a mít normální život a našetřenou nějakou tu korunu, aby bylo jak začít, už mám něco naplánovaného. Takže nevím, rok dva budu dělat ještě tuhle práci, taky záleží na tom, jak půjdou kšefty. Co nejdřív bych chtěla.

Chtěla by si mít děti?

Jednou, až budu mít všechno zabezpečený a urovnaný, tak bych chtěla mít děcko, ale chci být zabezpečená, takže teď rozhodně ne.

Jak to chodí s pronájmem pokojů a kolik máš klientů za jednu směnu?

Zde máme rozdělený pokoje podle toho, jak tu jsme a od toho se odvíjí pronájem. Takže když je to časově a chceš si pronajmout třeba pět hodin, tak to je 1 500 Kč a dalších 1 500Kč do deseti hodin, což se nevyplatí, to tě vyjde draž. Nebo je celodenní a to je 3 600 Kč. Nejde říct, kolik těch klientů se za tu směnu zvládne. Jsou dny, kdy to jde hodně dobře a uděláš 15 až 20, někdy 4, 5, 6, prostě je to podle toho, i jestli je všední den nebo víkend, ale vždycky se snažím zvládnout tak, abych za ten den měla tak deset tisíc pro sebe, ale vždycky to nejde, člověk nemůže dělat do roztrhání, že.

Jak Ti je po duševní stránce?

Za tu dobu mi to už nějak nepříjde, беру to tak, jako kdybych byla někde na skladu a přehrabovala se v součástkách. Už to nevnímám, někdo přijde a za chvíli si už nepamatuju, kdo to byl a jak vypadal. Pak odsud vyjdu a na všechno zapomenu.

Věk – 25 let

Původ – východní Čechy

Dětství – vyrůstala v zásadě bez otce

Vzdělání – střední škola

První pohlavní styk – nevedla

Důvody k této práci – peníze

Jak se k této práci dostala? Sama si našla inzerát

Jak dlouho se této práci věnuje? 5 let

Děti? Ne

Charakteristika podniku, ve kterém pracuje: Podnik č. 5